Profeții pentru vremurile noastre

(Volumul 2 - Iarna 1968)

de J. Leland Earls

https://www.firstloveministry.com/Earls/index.htm

[Seria *Profeții pentru vremurile noastre* prezintă componente cheie din Cartea Apocalipsa și sunt aranjate aici în ordinea în care se găsesc în *Cartea Apocalipsa*. Casetele gri ***indică articole recomandate din afara acestei serii care completează expunerea altor părți ale Cărții Apocalipsa***. Urmați fiecare coloană în jos, începând de la stânga la dreapta:]

Profeții pentru vremurile noastre Vol. 3 (*primăvara 1968*)	**Profeții pentru vremurile noastre Vol. 1 (*primăvara 1967*)**	**Profeții pentru vremurile noastre Vol. 2 (*iarna 1968*)**
↓		[această învățătură din seria de mai jos introduce plăgile explicate în continuare în *„ Lasă-Mi poporul să plece”*, precum și trâmbițele tocmai explicate în *„Misterul împlinit”* :] - **Plăgile și trâmbițele**
Misterul **Șapte sfeșnice de aur** **Versiunea completă** Expunerea ***Apocalipsei 1-3*** **Efes** **Smirna** **Pergam** **Tiatira** **Sardes** **Filadelfia** **Laodiceea**	**Misterul împlinit** **Versiunea completă** Expunerea celor 7 trâmbițe din ***Apocalipsa 8-9*** **Introducere** **Prima trâmbiță** **A doua trâmbiță** **A 3 -a trâmbiță** **A 4 -a trâmbiță** **A 5 -a trâmbiță** **A 6 -a trâmbiță** **A 7 -a trâmbiță**	**Lasă-mi poporul să plece** **Versiunea completă** Reprezentarea reconstituirii celor 10 plăgi din timpul sfârșitului **Introducere** **Prima plagă** **A 2 -a și a 3 -a plagă** **A 4-a plagă** **A 5 -a plagă** **A 6-a plagă** **A 7 -a plagă** **A 8 -a plagă** **A 9 -a plagă** **A 10-a plagă** **Întărire finală**
Leul, Mielul și Cele șapte peceți **Versiunea completă** Explicația ***Apocalipsei 6; 8:1-5*** **Introducere** **Prima pecete** **A 2-a pecete** **A 3- a pecete** **A 4 -a pecete** **A 5 -a pecete** **A 6 -a pecete** **A 7 -a pecete** **Post-scriptum**	[pentru a continua cu expunerea Apocalipsei 10-12, citiți aceste articole din seria de mai jos:] - **Un mesager puternic și o carte mică** - **Cei doi martori** - **Femeia din pustiu** - **Mai multe despre Copilul Bărbat** - **Compania Bărbatului**	[pentru a continua cu expunerea Apocalipsei 20-22, citiți aceste articole din seria de mai jos:] - **Mileniul** - **Noul Ierusalim**
[pentru a continua cu expunerea Apocalipsei 7, citiți aceste articole din seria de mai jos:] - **Pecetluit cu Numele Tatălui** - **Etanșare**	**Mânia Ta a venit** **Versiunea completă** Expunerea celor 7 cupe ale mâniei din ***Apocalipsa 16*** - **Introducere** - **Primul potir** - **Al 2 -a, al 3- a, al 4- a potir** - **Al 5 -a potir** - **Al 6 -a potir** - **Al 7 -a potir**	

© Biblioteca Spirituală

CUPRINS

O introducere în scrierile profetice ale lui J. Leland Earls (*Mai 2009*)
Vă rugăm să citiţi mai întâi

Plăgile şi trâmbiţele

Lasă-mi poporul să plece
Introducere
Prima plagă
A 2 -a plagă
A 2 -a plagă
A 4-a plagă
A 5 -a plagă
A 6-a plagă
A 7 -a plagă
A 8 -a plagă
A 9 -a plagă
A 10-a plagă
Întărire finală

Mileniul

Noul Ierusalim
[Prezentare generală a răscumpărării şi introducere în nivelurile cerului]
[Paradis: grădină pentru constructorii oraşului]
[Influenţa orbitală asupra Pământului de-a lungul istoriei]
[Oraşul miresei: uniunea cu pământul]
[Lumina gloriei]
[Râul şi pomul vieţii]
Tronul
[Compoziţia materialului]
[Zidul şi porţile]
[Fără templu]
[Mai multe vor urma]

Veşminte pentru slavă şi frumuseţe
[Îmbrăcămintea în detaliu]
[Efodul]
[Mantaua Efodului]
[Tunica]
[Pieptrarul]
[Urimul şi Tumimul]
[Pietrele cu nume tribale]
[Mitra]

© Biblioteca Spirituală

O introducere în scrierile profetice ale lui J. Leland Earls

editat de Chris Anderson

https://www.firstloveministry.com/Earls/intro.htm

Mai 2009

Îmi face o mare plăcere să ofer o nouă modalitate de a exprima *principalele învăţături profetice ale lui J. Leland Earls* prin intermediul firstloveministry.org. Fraţii Earls au slujit trupului lui Hristos ca *profet al Ploii Târzii/Erei Carismatice în Nord-vestul SUA din anii **1960** până la „absolvirea" sa în paradis, în jurul anului **1991***. În acea perioadă, Domnul l-a dăruit cu o viziune profetică uimitoare, care îmbină o percepţie de neegalat a evenimentelor mondiale finale cu o perspectivă la fel de pătrunzătoare asupra procesului ascuns de mântuire al Domnului, culminând cu glorificarea noastră. Nu am cunoscut niciun profet înainte sau de atunci care să se apropie de nivelul său de învăţătură revelaţională solidă despre timpul sfârşitului.

Am dat peste scrierile fratelui Earls pentru prima dată în ***decembrie 1982***, „*din întâmplare*", după o perioadă de căutări serioase despre vremurile din urmă. Ajunsesem la un dezgust total faţă de cărţile şi filmele senzaţionale despre profeţiile biblice bazate pe interpretări umane ale evenimentelor moderne - în timp ce îi priveam pe credincioşii cuprinşi de febra vremurilor din urmă „*explodând*" pe temele centrale ale mântuirii sufletului, care contează cel mai mult pentru Tatăl.

M-am săturat atât de mult de agitaţie încât am refuzat o invitaţie de a preda despre ***Cartea lui Daniel*** la adunarea locală de la acea vreme. Mi-am spus că „*nu voi mai preda niciodată*" despre vremurile din urmă până când Domnul nu-mi va da o bază credibilă a revelaţiei prezente pentru a le înţelege şi a le aplica la problemele omului interior. Domnul a răspuns la această rugăciune prin scrierile lui ***Leland***.

Pe scurt, profeţiile fratelui Leland „*acoperă scriptural prăpastia*" dintre înţelegerea noastră despre sfinţirea erei prezente şi glorificarea noastră finală. El profeţeşte despre ***fazele revenirii Domnului***, legăturile dintre sfinţire şi glorificare, ce se cere credincioşilor pentru a trece la mutare (am spus „*necesar?*"), etapele mutării şi clasele de glorificare şi cum să ne pregătim pentru toate acestea înainte de ceea ce va veni! De asemenea, el se concentrează pe reconstrucţia trupului lui Hristos şi restabilirea ordinii divine necesare pentru împlinirea timpurilor din urmă. Aceste profeţii şi învăţături profetice sunt solid bazate pe o expunere combinată a parabolelor Împărăţiei, a scrierilor apostolice şi a umbrelor profetice din Vechiul Testament.

În centrul operei lui Earl se află expunerea tipologiei secerişului, care se desăvârşeşte în „*manifestarea fiilor lui Dumnezeu*." Această expresie trimite imediat „*steaguri roşii*" oricui a fost expus anterior la aberaţii ale acestui concept de către „*revelaţionişti*" proşti care au provenit din mişcarea Ploii Târzii. Leland nu a provenit din acea mişcare, ci provenea dintr-un mediu pedagogic solid. Vă promit - nu veţi găsi aici niciuna dintre hiper-învăţăturile deşarte care au urmărit mişcarea Ploii Târzii („*suntem mici dumnezei... SUNTEM manifestaţi... NOI suntem trupul fizic al lui Isus... NOI suntem Cuvântul Viu, deci nu avem nevoie de Biblie... toată omenirea şi Satana vor fi mântuiţi din lacul de foc*" etc., etc.). Ceea ce veţi *găsi* este o instrucţiune profetică practică despre cum Domnul îşi va aduce poporul ***la nemurirea fizică*** în contextul creuzetului vremurilor din urmă - aşa cum aţi citit deja în învăţăturile mele.

&&&&&&&&&&

Câteva aspecte sunt necesare.

În primul rând, fratele Leland a scris în plin Război Rece. O mare parte din perspectiva sa a fost modelată de imediatitatea conflictului sovieto-american din acea epocă. Calma actuală din acel conflict (*anii 1990-2000*) nu-i neagă punctul de vedere. Din perspectiva lui Leland, ***căderea Cortinei de Fier*** ar fi interpretată ca nimic mai mult decât „*rănirea mortală a capului fiarei*", care încă nu a fost „*vindecată.*" Putem fi siguri că „*ursul*" rus se va ridica în cele din urmă din nou pentru a confrunta Occidentul - deja confirmat de alte slujiri profetice şi chiar acum apărând din nou în evenimentele actuale. (*Observaţi recenta provocare [octombrie 2007] a bombardierelor ruseşti în spaţiul aerian britanic.*)

În mod similar, în calitate de persoană care a văzut doar „*în parte*", opera lui Leland este practic tăcută cu privire la ***evoluţiile islamice*** care urmau să se dezvolte după plecarea sa. (*Din câte ştiu eu, singurul mare învăţător profetic american de dinainte de 1990 care a prevăzut ameninţarea islamică globală a fost regretatul **James McKeever** [Omega Ministries]*.)

În al doilea rând, nu-l consider pe Leland infailibil şi nu sunt de acord cu toate învăţăturile sale. Nici nu se considera infailibil, dar era deschis unei examinări profetice mature. (Vezi *Vă rugăm să citiţi mai întâi*... https://www.firstloveministry.com/Earls/readfirst.htm). Dacă am găsit o slăbiciune semnificativă

© Biblioteca Spirituală

în concepţiile sale profetice, aceasta a fost aceea că tindea spre un sentiment de favoritism naţional divin (*adică, favorizarea de către Dumnezeu a naţiunilor occidentale*), în timp ce distingea inadecvat liniile spirituale de cele naţionale în definirea poporului lui Dumnezeu. Suprapusă pe aplicarea ocazională a tipurilor şi umbrelor profetice din Israel la alte naţiuni, această idee poate lăsa impresia greşită că fratele Earls era un britanico-israelist, lucru pe care nu îl era şi pe care îl dezavua în mod specific.

Cu toate acestea, fratele Earls nu a articulat clar identitatea noastră transnaţională ca Biserică. Totuşi, aceasta este o slăbiciune periferică şi nu subminează temeinicia perspectivelor sale profetice fundamentale despre ***secerişul omului interior*** *în vremurile din urmă*.

În mod similar, fratele Earls şi cu mine avem divergenţe în aplicarea anumitor concepte teologice din afara nucleului instrucţiunilor sale profetice. Acolo unde apar astfel de concepte în mod semnificativ, menţionez editorial diferenţele noastre pentru a evita confuzia între învăţătura sa şi a mea în aceste privinţe. Dar, din nou, aceste aspecte sunt periferice faţă de nucleul învăţăturilor sale profetice aşa cum sunt prezentate aici şi nu le afectează valoarea.

În al treilea rând, în editarea scrierilor lui Leland, rămân fidel cuvintelor şi formatării sale originale pe cât posibil. Editările mele se aplică în principal la patru domenii:

1) *Engleza King James*. Cu excepţia titlurilor articolelor, am convertit aproape toate pronumele, terminaţiile şi alte cuvinte din engleza King James în engleza modernă, atât citate din Scriptură, cât şi profeţii. (*Era ceva obişnuit ca profeţii din epoca penticostală şi a ploii târzii să profeţească în engleza King James*.) Aceste modificări sunt marcate cu *italic*.

2) *Greşeli tipografice*, gramaticale şi ortografice minore. Aceste modificări nu sunt marcate.

3) *Eliminarea referinţelor la paginile originale*, a adreselor învechite şi a comentariilor personale inutile şi învechite (*cum ar fi cele din prefeţe*) care nu erau relevante pentru articole. Aceste eliminări nu sunt marcate.

4) Modificări minore sau eliminări de cuvinte pentru claritate; şi inserarea de titluri de secţiuni pentru o mai bună înţelegere. De asemenea, adaug ocazional câte o notă de comentariu, care este clar marcată ca fiind a mea. Orice astfel de modificări, eliminări sau inserţii sunt marcate cu paranteze [ ]. Dacă un titlu de secţiune nu este între paranteze, acesta se află în original. Toată utilizarea parantezelor, sublinierii şi majoritatea majusculelor se regăsesc în original.

Reţineţi că fratele Earls nu a deţinut drepturi de autor pentru scrierile sale originale. Nici nu a revendicat vreo proprietate umană asupra lor cât timp a fost printre noi, ci mai degrabă şi-a pus adevărul la dispoziţie pentru reproducere. În propriile sale cuvinte:

„Aş dori să le explic noilor cititori că nu aparţin niciunei organizaţii sau denominaţiuni, ci sunt liber să slujesc membrilor Trupului lui Hristos oriunde mă conduce Domnul. Adevărurile pe care Dumnezeu le dezvăluie nu aparţin nimănui în mod exclusiv şi nici nu trebuie folosite pentru a zidi vreun om, vreo lucrare sau vreo organizaţie. Acesta este ceasul în care numai Domnul trebuie să fie înălţat şi glorificat şi în care biserica non-sectariană a Dumnezeului celui viu trebuie să funcţioneze aşa cum a intenţionat El. Această biserică nu este limitată la nicio mişcare sau segment anume al poporului lui Dumnezeu."

(Prolog la "*Fiii Manifestaţi*", vol. 1, nr. 1 - ***februarie 1966***)

Reţineţi, de asemenea, că nu am publicat integral scrierile lui Leland - doar scrierile de bază pe care le deţin, pe care le consider utile în timpul nostru şi care sunt în esenţă în armonie cu propria mea învăţătură. Moştenirea întregii lucrări a fratelui Earls rămâne la fiul său, Kevin Earls, de la Word of Life Fellowship, precum şi prin intermediul editurii Shepherdsfield din Missouri, care este posibil să aibă încă versiuni editate ale acestor scrieri şi ale altora ale lui Earls disponibile în format paperback. De asemenea, vă puteţi bucura citind aici biografia călătoriei spirituale a lui Leland, *„O cale nouă şi vie*."

Dacă eşti binecuvântat de aceste profeţii şi învăţături, poţi trimite orice donaţie către Word of Life Fellowship.

&&&&&&&&&&&

Scrierile lui Leland Earls nu sunt pentru toată lumea. Sunt doar pentru cei maturi spiritual şi pentru cei care aspiră să devină. Necesită multă reflecţie şi meditaţie. Se pot studia aceste lucrări timp de un deceniu (*aşa cum am făcut eu*) şi totuşi să nu se absoarbă totalitatea bogăţiei, profunzimii gândirii şi amplorii lor! Dacă aţi ajuns pe acest site web având acces doar la ceea ce astăzi este considerat „*mişcarea profetică*", fiţi pregătiţi să vă fie provocată şi schimbată mintea. Doar un student serios al lui Hristos, cu o profundă sete spirituală pentru ceva mai mult decât „*teatru*" profetic, ar trebui să încerce măcar să se familiarizeze cu aceste lucrări.

Nu am avut niciodată privilegiul de a-l întâlni personal pe ***Leland Earls***, dar l-am întâlnit spiritual prin corespondenţă personală. Acum, prin intermediul acestei reproduceri web gratuite a operelor sale

© Biblioteca Spirituală

centrale, aveţi ocazia să-l „*întâlniţi*” şi spiritual. Aş fi bucuros să primesc orice comentarii atente pe care le-aţi putea avea, în calitate de discipol al său, despre scrierile sale.

Cu credinţă,
Chris Anderson
Prima Iubire Ministerială
Frăţia Anglemar

VĂ RUGĂM SĂ CITIŢI MAI ÎNTÂI

https://www.firstloveministry.com/Earls/readfirst.htm

Întregul material sau o parte din acesta (în funcţie de „titlul” pe care îl citiţi) este scris sub forma unei „*profeţii*” de la Domnul. Pentru a nu exista vreo neînţelegere, vreau să clarific faptul că „*profeţia*”, ca unul dintre „*darurile*” sau manifestările Duhului, aşa cum sunt enumerate în ***1 Corinteni 12:7-11***, pentru zidirea Bisericii Noului Testament, nu funcţionează exact în acelaşi mod ca „*profeţia*” pe care o citim în Vechiul Testament, când Dumnezeu a vorbit prin anumiţi oameni aleşi numiţi profeţi. Sub legea aşa cum este consemnată în ceea ce numim Vechiul Testament, Dumnezeu îşi formula Cuvântul absolut şi infailibil al adevărului: *cel care a fost ulterior adunat în formă scrisă în ceea ce numim „Scriptură”*. O astfel de scriptură include acum şi cuvintele celui mai mare profet dintre toţi, chiar ***Fiul Celui Preaînalt***, în timp ce era întrupat în trup omenesc, Isus din Nazaret.

Nici nu putem considera acest „dar” spiritual sau manifestare a Duhului dat bisericii în aceeaşi categorie cu darurile spirituale de „*revelaţie*” date apostolilor aleşi în mod special de Domnul, cum ar fi Pavel, prin care acesta a declarat că „*prin descoperire*” anumite adevăruri i-au fost făcute cunoscute (vezi ***Galateni 1:12***), conform, aşa cum declară el, unei „*administrări speciale a harului lui Dumnezeu care mi-a fost încredinţat*” (***Efeseni 3:2***, Versiunea Amplificată).

„*Darul*” sau manifestarea „*profeţiei*”, aşa cum este explicată de Pavel în ***1 Corinteni 12 şi 14***, este o lucrare a Duhului prin care Domnul poate folosi un vas din Trupul Său spiritual pentru a vorbi direct poporului Său. Dar Pavel clarifică faptul că ceea ce este rostit (şi/sau scris) sub o astfel de „*ungere profetică*” trebuie „*judecat*” (***1 Corinteni 14:29***), ceea ce înseamnă că acest „*dar*” sau oricare dintre celelalte „*daruri*” menţionate în ***1 Corinteni 12***, pe care Duhul Sfânt le-ar putea manifesta prin vase omeneşti pentru zidirea Trupului, nu sunt infailibile în lucrarea lor. Aceasta deoarece sub „*har*” (*spre deosebire de „lege”*), Dumnezeu permite mai multă „*latitudine*” (*pentru învăţare şi creşterea vaselor folosite*). El „*împarte*” prin Duhul Sfânt, printr-un vas ales de El, dar nu „*copleşeşte*” sau nu „*preia controlul*” asupra vasului în aşa fel încât propriile facultăţi ale individului, precum mintea, percepţia, cedarea, voinţa şi emoţiile, să fie „*şterse*”. Astfel, este posibil ca o parte din falibilitatea vasului să se amestece cu manifestarea darului. Astfel, nevoia de „*judecată*” din partea altora este suficient de matură pentru a „*discerne*.”

Cred că ceea ce a fost canalizat prin mine de către Domnul a rezistat testului multor ani, atestat de mii de persoane care au scris şi şi-au exprimat confirmarea, printre care s-au numărat o serie de slujitori maturi şi cunoscuţi ai Domnului.

S-ar putea să nu fii de acord cu unele dintre lucrurile scrise pur şi simplu din cauza a ceea ce ai fost învăţat în trecut. Totuşi, aceasta s-ar putea să nu fie o „*judecată*” corectă, deoarece s-ar putea să fi fost învăţat greşit. Trebuie să te hotărăşti să citeşti cu o „*inimă deschisă*”, cerându-I Domnului, prin Duhul Său Sfânt, să confirme ce este adevăr pentru tine. Fără îndoială, acest lucru va necesita mai mult de o lectură. Ceea ce am scris este „*carne*” care trebuie „*mestecată*” (*meditaţie prin rugăciune*) de-a lungul unei perioade de timp. Am avut mulţi care au scris şi au mărturisit că atunci când au citit pentru prima dată o parte din literatură, pur şi simplu nu erau pregătiţi sau, dintr-un alt motiv, nu au „*înţeles pe deplin*” ce era scris. Totuşi, mai târziu, au luat şi au citit acelaşi material şi au fost absolut „*încântaţi*” ***de ceea ce le-a revelat Duhul Sfânt***.

Aşadar, vă încurajez să citiţi de mai multe ori, de-a lungul unei perioade de timp, pentru a profita la maximum de aceste scrieri. Orice eroare, dacă există, s-ar fi „*filtrat*” din cauza falibilităţii acestui vas, cred că este de o importanţă minoră şi nu ar afecta conţinutul general al adevărului dat în aceste scrieri. Cu toate acestea, sunteţi responsabili înaintea lui Dumnezeu să studiaţi şi să meditaţi cu rugăciune, împreună cu *Cuvântul lui Dumnezeu*, pentru a putea împlini îndemnul lui Isus din ***Luca 12:57***: „*Da, şi de ce chiar de la voi înşivă nu judecaţi ce este drept?*” (vezi şi ***Faptele Apostolilor 17:11***). Harul Lui din belşug să fie cu voi!

Leland Earls

© Biblioteca Spirituală

”Profeții pentru vremurile noastre”
(Volumul 2 - Iarna 1968)
de J. Leland Earls

https://www.firstloveministry.com/Earls/index.htm

J. Leland Earls
(Sursa: http://www.wordoflifefellowship.com/)

[Această învățătură din seria de mai jos introduce plăgile explicate în continuare în „*Lasă-Mi poporul să plece”,* precum și trâmbițele tocmai explicate în „***Misterul împlinit”***:]

Plăgile și trâmbițele

https://www.firstloveministry.com/Earls/pwl03/pwl03-09plagues-trumpets.htm

Ceea ce este descris în Scripturi ca fiind „***Ziua Domnului***” este acum aproape. Deja a început să se ivească zorii. Domnul vine la poporul Său ca răsăritul soarelui de dimineață. Doar cei care sunt treji când încep să se ivească zorii pot vedea lumina. Alții încă dorm și, deși lumina se ivește, ei sunt încă în întuneric. Este scris în Cuvântul lui Dumnezeu că El vă cheamă „*treziți-vă și sculați-vă, și Hristos vă va lumina*” (***Efeseni 5:14***). Treziți-vă, căci chiar acum se ivește ziua și luceafărul răsare în inimile voastre ca să dea lumină și pricepere pentru acest timp (***2 Petru 1:19***).

Pentru cei care nu sunt treji să vadă lumina, va fi un timp de întuneric gros și intens, cum lumea n-a mai văzut niciodată, precum întunericul care a acoperit țara Egiptului, căci ***trei zile întunericul a acoperit țara***. *Tot așa vor fi trei ani de întuneric intens pe pământ, căci Domnul a hotărât o zi pentru un an* (***Ezechiel 4:6***). Oamenii vor bâjbâi ca orbii și nu vor putea găsi calea, căci Domnul le va trimite un duh de amăgire, pentru că acum refuză lumina și adevărul. De aceea, judecata va fi *peste* ei în ceasul acela. Așa cum au fost plăgile *în* țara Egiptului, așa vor fi plăgile și *pe* acest pământ. Dar Domnul va pune deoparte un loc pentru poporul Său, așa cum a pus deoparte ***țara Gosen în țara Egiptului***. Va fi un loc sigur și va fi lumină (înțelegere) a tuturor

© Biblioteca Spirituală

căilor Domnului în ziua aceea, pentru ca poporul Său să nu fie lăsat în întuneric în ceea ce privește ce să facă și unde să meargă.

Așa cum Domnul i-a chemat pe israeliți prin Moise să se pregătească pentru întuneric și să cheme *Numele* Dumnezeului lor, tot așa ne cheamă El pe noi în acest ceas să ne pregătim pentru întunericul care vine; căci ***aceasta este ziua pregătirii***. *„Pregătiți calea Domnului și neteziți cărările Lui*", ca să puteți cunoaște și să vedeți calea în ziua aceea. Nu vă îngrijiți de căile firii pământești, ci pregătiți-vă de viața Duhului *și dăruiți-vă Lui în întregime, ca să puteți fi o trâmbiță în acest ceas*. Trâmbițele Apocalipsei sunt acum desfășurate și o trâmbiță de avertizare se aude pentru a avertiza oamenii despre ziua de luptă care vine. Așadar, ridicați-vă glasul ca o trâmbiță și pregătiți poporul Lui.

Este scris că au fost zece plăgi care au căzut *asupra* Egiptului. La fel și Domnul aduce zece plăgi *asupra* acestei lumi. *Patru dintre plăgi s-au întâmplat* (*doar într-o oarecare măsură - împlinirea completă așteaptă Necazul*). *Șase urmează să vină*. *Ultima plagă va fi cea mai rea, pe măsură ce potirele mâniei vor fi turnate și va fi o mare distrugere în țară*. Un mare strigăt și vaiete se vor ridica. Așa cum Domnul Și-a eliberat poporul când îngerul morții a lovit în țara Egiptului, tot așa, *în zilele din urmă* care vor veni, Domnul îi va elibera pe cei care au sângele Mântuitorului lor stropit *pe* inimile lor. Este scris că ***Moise*** a condus poporul afară din Egipt în ziua aceea. Tot așa, Domnul va conduce și va lua o mare oaste din lume, pentru ca aceștia să se poată uni cu El în împărăția cerească. *Acum este ziua pregătirii*. Cei luați *la* El vor fi moștenirea Lui și vor domni și vor domni împreună cu El peste pământ, *în timp ce El aduce toate lucrurile în armonie cu Voința Sa.*

Dintre cele șase plăgi rămase care vor veni asupra lumii, ***două urmează să vină înainte de Necazul cel Mare***, *iar ultimele patru vor dura simultan pe tot parcursul Necazului cel Mare*, *adică aproximativ trei ani de mare teroare și întuneric*. *Și va fi un mare măcel pe pământ, pe măsură ce mulțimi vor fi ucise în bătălia marii Zile a lui Dumnezeu*. ***Bătălia va începe la scurt timp după jumătatea timpului*** *din cei trei ani și jumătate descriși în* ***Apocalipsa 11-13***. *Va continua pe o perioadă de aproape 21 de luni, chiar până* ***la sfârșitul veacului***. *După ce cei trei ani și jumătate își vor fi împlinit cursul și poporul lui Dumnezeu va fi fost tras și ridicat din lume, atunci cele șapte potire vor consuma toate lucrurile și vor aduce o mare distrugere, astfel încât vor rămâne puțini oameni* (***Isaia 13:12***). *Căci pământul va fi acoperit de uciși lui în ziua aceea* (***Ezechiel 39:12-14***).

Acum permiteți-mi să vă explic cele șapte trâmbițe din Apocalipsa. Deși vor avea loc plăgi distrugătoare în timpul sunării celor șapte trâmbițe, totuși, ***trâmbițele în sine anunță etape progresive ale tratării lui Dumnezeu cu poporul Său în acea perioadă***. Cele zece plăgi care vin *asupra* lumii nu sunt menționate ca atare în Cartea Apocalipsa, ci au loc continuu în timpul celor șapte trâmbițe. Ceea ce este descris ca având loc în timpul primelor șase trâmbițe ilustrează modul în care Dumnezeu se poartă cu poporul Său pentru a-i trezi și a-i aduce în locul în care El îi poate folosi în timpul perioadei Necazului.

Perioada Necazului Suprem în sine este sinonimă cu suflarea celei de-a șaptea trâmbițe, căci acesta este momentul în care poporul Său va ieși cu putere pentru a secera o recoltă mare pe pământ. Acesta este, de asemenea, momentul în care ultimele patru plăgi vor cădea *asupra* locuitorilor pământului. Prin intermediul evenimentelor care se desfășoară în timpul suflării celor șapte trâmbițe, El trâmbițește un mesaj de pregătire *pentru* poporul Său, căci prin intermediul unei trâmbițe a fost chemat poporul Său din vechime *la* luptă. *Trâmbițele sună acum pentru pregătirea bătăliei zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic.* Și în timp ce trâmbițele sună și diverse evenimente au loc pe scena mondială, El încearcă să trezească oamenii cu sunete de trâmbiță. Chiar și acum, forțele lumii de jos sunt dezlănțuite pentru a aduce un rău și mai mare *pe* pământ, astfel încât poporul lui Dumnezeu să vadă semnele timpului și să se trezească la timpul lor de pregătire.

Cuvântul lui Dumnezeu este bogat și multilateral. O singură aplicare nu-i epuizează împlinirea. Întrucât Dumnezeu conformează totul unui *model de bază*, vor exista multe faze de împlinire a *tipurilor-în-adevăr* care sunt descrise în Scripturi. Dintr-un punct de aplicare, există o împlinire continuă a plăgilor în timpul perioadei generale a sfârșitului. Dintr-o altă aplicare, mai

© Biblioteca Spirituală

scurtă şi mai intensă, plăgile sunt încă viitoare şi vor avea loc în timpul Necazului Mare care va veni. Împlinirea plăgilor poate fi văzută şi din alte perspective, dar nu voi încerca să explorez acest subiect în prezent. Inutil să spun că Dumnezeu aduce acum şi va aduce judecata *asupra acestei lumi, care este simbolizată de Egiptul din vechime*, astfel încât *marele Faraon* (Satan) va fi forţat să- i lase pe poporul lui Dumnezeu să plece liberi pentru ca aceştia să- I poată sluji.

Lasă-mi poporul să plece

Versiunea completă

Reprezentarea reconstituirii celor 10 plăgi din timpul sfârşitului

https://www.firstloveministry.com/Earls/pfot_2/letmypeoplego.htm

Introducere
Prima plagă
A 2 –a plagă
A 3-a plagă
A 4-a plagă
A 5 -a plagă
A 6-a plagă
A 7 -a plagă
A 8 -a plagă
A 9 -a plagă
A 10-a plagă
Întărire finală

„*A venit vremea*", zice *Domnul*, „*ca poporul Meu să înţeleagă semnificaţia plăgilor care au venit peste pământul din Egipt când Mi-am eliberat poporul cu un braţ întins şi cu furie revărsată*. *Căci vă spun că cele zece plăgi care au căzut asupra Egiptului sunt un simbol al ceea ce voi face în această ultimă zi, în timp ce mă pregătesc să-mi eliberez poporul de asupririle duşmanului, chiar de Satana şi de oştirile lui*. *De aceea, ascultaţi şi vă voi vorbi despre ceea ce se întâmplă chiar acum pe pământ. Căci vă spun că există vase pe care le-am ales şi le-am pregătit pentru a fi folosite de Mine în această zi, aşa cum* ***Moise*** *şi* ***Aaron*** *au fost pregătiţi pentru a fi folosite în zilele lor. Căci atât Moise, cât şi Aaron sunt simboluri ale celor care vor fi folosiţi de Mine pentru a-Mi conduce poporul în zilele care sunt aproape*.

În primul rând, veţi observa că ***Moise*** *şi* ***Aaron*** *au apărut înaintea lui Faraon şi au cerut ca poporul Meu să fie eliberat. Dar ce a făcut Faraon? Şi-a împietrit inima şi a refuzat să lase poporul să plece. Abia după ce Moise şi Aaron au putut demonstra puterea divină, Faraon a fost îndemnat să cedeze. Dar chiar şi după ce a fost îndemnat să cedeze, şi-a împietrit inima iar şi iar pentru a împiedica scopul Meu. Chiar şi aşa, acesta este un tip al activităţii lui Satan în acest timp al sfârşitului. Ştiind că timpul lui este scurt, el lucrează din toată puterea lui pentru a ţine poporul în robie. Este reticent în a ceda vreun teren celor care i-ar contesta stăpânirea. De aceea, am hotărât să ridic pe cei ca* ***Moise*** *şi* ***Aaron****, care vor fi împuterniciţi de Duhul Meu să ceară eliberarea captivilor şi să-i vadă eliberaţi. Căci voi lucra cu putere în ziua aceasta, zice Domnul, ca să eliberez poporul Meu, ca să Mi se poată închina* ***trei zile în pustie***. (***Exodul 5:3***) ***Aceste trei zile sunt un tip al celor trei ani de necaz care vin****, în care o mare oştire a poporului Meu va fi eliberată într-un tărâm al Duhului pe care nu l-au cunoscut înainte. Şi în noua lor libertate, ei Mi se vor închina cu adevărat în Duh şi în adevăr. Aceasta se va întâmpla chiar în pustiul perioadei necazului, când mânia Satanei va creşte cu furie în timp ce va căuta să ţină oamenii în robie*. *Va fi în timpul acelei mari încercări care va veni pe pământ ca să încerce pe fiecare om.* (***Apocalipsa 3:10***)

„*Acum gândiţi-vă*, *spune* Domnul. *Nu au fost numiţi Moise şi Aaron să lucreze împreună*

© Biblioteca Spirituală

pentru a aduce o eliberare puternică? Şi nu voi împlini Eu acest tip în această zi, ***pregătind o ceată a lui Moise*** *şi* ***o ceată a lui Aaron*** *să lucreze împreună în puterea Duhului Meu? Cine sunt aceste cete*, *spune* Domnul? *Mai întâi să ne uităm la Moise. Moise era cel mai tânăr dintre cei doi, Aaron fiind fratele său mai mare*. (***Exod 7:7***). *Totuşi, deşi Aaron era cel mai mare, Moise era conducătorul celor doi*. (***Exod 4:16, 7:1***). *Acum, din moment ce* ***Aaron*** *era cel mai mare, el este un tip a ceea ce vine primul în timp; apoi va urma* ***Moise****. Nu este aceasta conform cu ceea ce aţi citit în capitolul al 12-lea din Apocalipsa? Căci două grupuri sunt descrise acolo. În primul rând, este* ***femeia****, care reprezintă* ***biserica Mea glorioasă*** *pe care o ridic şi care va sluji cu putere în timpul necazului*. *Dar observaţi*, *spune* Domnul, *înainte ca ea să-şi înceapă pe deplin slujirea cu putere,* ***un copil de parte bărbătească se naşte din ea*** *şi este răpit la tronul lui Dumnezeu*. (***Apocalipsa 12:5***)" *Acum, copilul de parte bărbătească, fiind cel mai tânăr,* ***este grupul lui Moise*** *din zilele din urmă, care va ieşi la viaţă nemuritoare ca* ***fii ai lui Dumnezeu manifestaţi***. ***Femeia,*** *sau* ***biserica glorioasă****, este* ***grupul lui Aaron*** *din zilele din urmă. Prin urmare, cei doi vor lucra împreună*: ***biserica şi fiii manifestaţi****, aşa cum* ***Aaron şi Moise*** *au lucrat împreună pentru a elibera poporul Meu*. *Acum, ce au folosit Moise şi Aaron*, *spune* Domnul, *pentru a-şi demonstra puterea divină? Nu a fost toiagul?* (***Exod 4:17***). ***Şi ce reprezintă acest toiag?*** *Reprezintă* ***Cuvântul Dumnezeului tău****, care va fi rostit cu putere şi autoritate de către cei pe care îi voi însărcina*; *şi acel Cuvânt va fi confirmat prin semne şi minuni puternice*.

„*Permiteţi-mi să vă arăt acum*, *spune* Domnul, *ce se va întâmpla ca urmare a slujirii aleşilor şi unşilor Mei. Nu este scris oare că cei doi martori ai Mei vor avea puterea să facă semne şi minuni şi să lovească pământul cu plăgi?*" (***Apocalipsa 11:6***). ***Cine sunt aceşti doi martori?*** *V-am arătat deja multe despre aceasta, căci adevărul referitor la cei doi martori are mai mult de o aplicaţie şi împlinire. Dar, luând în considerare în contextul a ceea ce vă dezvălui acum în această profeţie, cei doi martori sunt* ***Moise*** *şi* ***Aaron****, sau* ***fiii manifestaţi*** *şi* ***biserica glorioasă****. Şi ei vor fi împuterniciţi să facă să vină plăgi pe pământ ca urmare a slujirii lor, chiar ca Moise şi Aaron*."

[Prima plagă]

„*Acum, uitaţi-vă*, *zice* Domnul, *şi vă voi arăta împlinirea plăgilor care au venit peste Egipt. Mai întâi, Moise şi Aaron au primit autoritatea de a întoarce apele din Egipt în sânge*. (***Exod 7:19-25***). *Ce înseamnă aceasta în aplicarea sa din zilele din urmă? Nu este apa un tip al sufletului uman cu emoţiile şi sentimentele sale? Şi nu este sângele rezultatul faptului că fiinţele umane se ucid unii pe alţii atunci când emoţiile lor devin scăpate de sub control? Tot aşa va fi şi în această zi.* ***Apa emoţiilor umane*** *va fi atât de stârnită de* ***pasiuni*** *şi* ***dorinţe*** *încât se va vărsa mult sânge. Şi ce va cauza acest lucru? Cauza trebuie considerată din mai multe perspective, dar, considerată din perspectiva slujitorilor Mei aleşi, cauza va fi o reacţie la* ***autoritatea toiagului****, care este* ***puterea Cuvântului Meu rostit*** *împotriva vieţii nelegiuite şi desfrânate care va abunda printre mulţimi. Cuvântul care va fi predicat cu putere în zilele care vor veni va aduce o mare dezbinare printre oameni. Acest lucru se datorează faptului că atât de mulţi sunt luaţi captivi de doctrinele diavolilor, iar* ***spiritul conduitei libertine*** *se răspândeşte printre toate segmentele societăţii. Chiar şi lumea bisericii îşi pierde ancorajul, crezând din ce în ce mai puţin în Cuvântul inspirat şi participând din ce în ce mai mult la raţionamentele omului bazate pe pseudo-ştiinţă. În general, oamenii vor fi mai iubitori de plăceri decât de Dumnezeu*. (***2 Timotei 3:4***). *Compromisurile de tot felul vor fi la ordinea zilei.* ***„Apa" emoţiilor şi dorinţelor umane*** *va curge nebunește*.

Deodată, în mijlocul tuturor acestor lucruri, ***se va ridica un popor care va vorbi cu autoritatea Dumnezeului lor şi care va mânui un toiag al adevărului*** *care va speria şi va mânia mulţimile. Mulţi vor auzi şi vor fi convertiţi, dar majoritatea se vor ridica împotriva celor care predică un cod strict al dreptăţii şi îi vor denunţa ca* ***reacţionari.*** *ATUNCI voi acţiona să aduc judecata*, *spune* Domnul. *Căci Cuvântul Meu nu poate fi zădărnicit. Ceea ce va fi rostit de slujitorii Mei în ziua aceea va fi ca* ***un Cuvânt creator****; însăşi rostirea lui îl va aduce la împlinire. Mulţimile care refuză să audă vor primi judecata acelui Cuvânt rostit. Însăşi rostirea acelui Cuvânt al judecăţii va transforma inevitabil apele în sânge. Cu alte cuvinte, cei care refuză adevărul, confirmat de multe semne, vor fi predaţi iluziei cunoaşterii lor senzoriale pervertite. Ei vor deveni victimele instabilităţii*

© Biblioteca Spirituală

naturii lor dezlănţuite a dorinţelor, biciuiţi până la punctul de frenezie de ***nenumărate oştiri ale lumii de jos, eliberate pentru a-i încerca pe toţi oamenii în acest timp de sfârşit***.

Acum, reţineţi: din cauza intereselor conflictuale ale oamenilor care dau frâu liber dorinţelor pervertite şi a punctului culminant care va fi atins prin controlul şi influenţa satanică, se va dezvolta un conflict intens cu privire la toate problemele majore ale zilei. În loc de procesele legii şi ordinii, oamenii vor fi, în general, îndemnaţi să ia lucrurile în propriile mâini, supunându-se mijloacelor de intimidare şi violenţă în loc de raţiune. „Apa" dorinţelor şi emoţiilor sufleteşti va câştiga controlul complet asupra oamenilor. Rezultatul va fi un CONFLICT ŞI o VIOLENŢĂ INTENSĂ, care vor duce la MULTĂ VĂRSARE DE SÂNGE. ACEASTA va fi transformarea apei în sânge. Vor apărea conflicte pe teme precum rasa, religia, ocuparea forţei de muncă, salariile, condiţiile de muncă, moravurile sociale, distribuţia bogăţiei, educaţia, guvernarea, politica externă, comunismul, socialismul, medicina, sănătatea, presa, controlul gândirii şi multe alte probleme, care vor menţine condiţia generală a societăţii într-o stare atât de tumultoasă şi „fluidă", încât demonstraţiile, revoltele, boicoturile, grevele, presiunile, intimidările şi alte forme de izbucnire emoţională vor fi la ordinea zilei, rezultând în vărsări constante de sânge. Aceasta va fi judecata nuiaului, Cuvântul lui Dumnezeu, asupra oamenilor care au refuzat să audă adevărul. Lăsaţi în voia instabilităţii căilor lor înnebunite de demoni, ei devin victimele violenţei şi ale sângelui. Rezultatul primei plăgi asupra...Egipt a fost pur şi simplu să „împietrească" inima faraonului. Faraonul este un tip de Satan. Astfel, puteţi vedea cum haosul vremurilor îi va permite să-şi „întărească" controlul asupra oamenilor prin creşterea puterilor dictatoriale plasate în mâinile celor care lucrează pentru supremaţia absolută a guvernelor fiarei.

[A 2-a plagă]

Când faraonul a refuzat să-i lase pe oamenii din Israel „Când au plecat liberi, lui Moise şi lui Aaron li s-a poruncit să ridice toiagul peste aceleaşi ape care anterior fuseseră transformate în sânge. Astfel, vedem rezultatul aceleiaşi stări de instabilitate emoţională la cei care au fost predaţi iluziilor cunoaşterii lor senzoriale şi obsedaţi de spirite satanice. Şi care este acest rezultat, *spune* Domnul. Broaşte au ieşit din ape şi au acoperit terenul din Egipt, intrând în casele tuturor oamenilor. (***Exod 8:5-6, 11***). Aceasta este o reprezentare simbolică a celei de-a doua plăgi a judecăţii care va veni peste locuitorii pământului la vremea sfârşitului. Din cauza instabilităţii vremurilor şi a susceptibilităţii oamenilor la tot felul de atacuri emoţionale, vor ieşi la iveală tot felul de isme, învăţături, culte, mişcări pseudo-religioase, grupuri cvasi-front care promovează subtil poziţii extremiste şi cauze de tot felul, oportunişti şi şarlatani, subversivi cu propaganda lor flagrantă, protagonişti guvernamentali în regim autocratic, zeitori ai ştiinţei şi vânzători atei şi agnostici cu tot felul de gândire şi conduită libertină. Aceştia sunt „*broaştele*" cu orăcăitul lor; „*doctrine ale diavolilor*" care prădă fiecare segment al societăţii; invadând casele şi chiar dormitoarele şi paturile conducătorilor, oamenilor şi slujitorilor. (***Exod 8:3***)

Din cauza acestei urgii, Faraon a cedat pentru o clipă, chemându-i pe Moise şi Aaron şi dându-le permisiunea să meargă şi să aducă jertfe Dumnezeului lor. (***Exod 8:8***). Iată o indicaţie, *spune* Domnul, a ceea ce se va întâmpla în timpul judecăţilor din timpul sfârşitului. În mijlocul „orăcăitului" broaştelor, un anumit segment de oameni va începe să se întoarcă cu seriozitate *către* Dumnezeul lor, făcându-l pe Satan să-şi piardă strânsoarea asupra multora. Faptul că Faraon îşi „*împietreşte*" din nou inima indică încercarea lui Satan de a contracara această mişcare a lui Dumnezeu prin întărirea stăpânirii sale asupra majorităţii oamenilor şi, de asemenea, prin instigarea persecuţiei împotriva celor care se întorc la dreptate. Faptul că broaştele au murit din case, din sate şi din câmpuri este un tip al celor trei grupuri care vor intra pe căile adevărului, abătându-se de la căile înşelăciunii şi ale vieţii fără de Dumnezeu. (***Exod 8:13***). Casele reprezintă creştinii de 100 de ori, satele creştinii de 60 de ori, iar câmpurile deschise creştinii de 30 de ori. Gradul în care se îndepărtează de nedreptate şi eroare şi măsura în care INTRĂ ÎN adevărul şi fiinţa lui Hristos vor determina gruparea lor. Din câmpul deschis al celor 30 de turme, ei pot progresa către satul celor 60 de turme şi, în final, către casa celor 100 de turme. Fiecare pas aduce un contact şi o asociere mai intimă cu Hristosul cel viu, căci în imaginea

© Biblioteca Spirituală

simbolică, intimitatea contactului ar creşte în mod natural pe măsură ce cineva progresează din câmpul deschis, prin sat şi în casă.

[A 3-a plagă]

Acum veţi observa, *zice* Domnul, *că deodată a venit o a treia plagă asupra Egipt fără avertisment*. (***Exod 8:16***). Aaron şi-a întins toiagul şi a lovit ţărâna pământului. Din ţărână au ieşit păduchi pe oameni şi pe animale. Acum, ce simbolizează aceasta pentru timpul sfârşitului? Nu arată oare, *spune* Domnul, bolile şi suferinţele misterioase care vor veni peste locuitorii pământului din cauza căilor lor fărădelegi şi atee? Din nou, întinderea toiagului, predicarea Cuvântului adevărului, care este evitat şi respins, este cea care face ca judecata să cadă. Medicii nu vor putea face faţă situaţiei, deoarece boli fără precedent atacă atât oamenii, cât şi animalele. Acesta este sensul afirmaţiei că magicienii Egipt au încercat să scoată păduchi, dar nu au reuşit. (***Exod 8:18***). Toate serurile inventate de „înţelepţii" vremii nu vor produce nicio inoculare. Mulţi oameni din profesia medicală vor recunoaşte deschis nevoia de a se întoarce către Dumnezeu pentru un răspuns, aşa cum magicienii dinEgipt a spus „acesta este degetul lui Dumnezeu" (***Exod 8:19***). În timpul celor două plăgi precedente, magicieniiEgipt au putut produce cu farmecele lor. (***Exod 7:22, 8:7***). Aceasta înseamnă că „*înţelepţii*" zilelor din urmă vor avea o oarecare măsură de succes în gestionarea primelor două plăgi: violenţa emoţională care duce la vărsare de sânge şi „orăcăitul" nesfârşit al conflictelor de interese. Ei îşi vor folosi „vrajile" psihologiei, psihiatriei, sănătăţii mintale, pacificării, medicamentelor miraculoase, tratamentelor cu şocuri, terapiei sociale şi clinicilor. Prin aceste măsuri, vor putea ajuta la menţinerea unei măsuri de imunizare împotriva efectelor primei şi celei de-a doua plăgi. Dar când a treia plagă va lovi cu o ferocitate crescândă şi mulţimi de oameni şi animale vor fi afectate de diverse boli, „*înţelepţii*" medicinei vor descoperi curând că metodele lor de tratament nu dau rezultate. Mulţi vor spune: „*doar Dumnezeu poate interveni şi salva multe vieţi de la pierire.*"

[A 4-a plagă]

„*Nu veţi privi împreună cu Mine la a patra plagă?*", *zice* Domnul. *Aceasta este de o importanţă deosebită, pentru că am rupt terenul din Goşen unde locuia poporul Meu, ca să poată primi protecţie. Şi nu-i voi proteja în această ultimă zi de efectele acestei plăgi pe cei care îşi pun încrederea deplină în Mine? Veţi observa*, *spune* Domnul, *că* ***această plagă nu a venit ca urmare a ridicării toiagului lui Aaron***. *Ci a venit ca o judecată providenţială imediată, ca un SEMN pentru Faraon şi egipteni al supremaţiei Dumnezeului celui Viu*. (***Exod 8:22-23***). *Şi ce voi face Eu în această ultimă zi, spune Domnul, care va demonstra că Eu sunt responsabil de treburile pământului şi ale întregii omeniri? Nu va veni în primul rând ca urmare a refuzului poporului de a auzi Cuvântul adevărului*. ***Ci va veni pentru a REVINDICA Numele lui Isus Hristos***. *Va face parte din strategia Mea de a-mi pune poporul în genunchi şi de a accelera lucrarea pe care o voi face prin Duhul Meu într-un popor ales de Mine*.

Chiar înainte de venirea urgiei, va avea loc o divizare. Divizarea va fi dublă. *Mai întâi, voi diviza sau separa* ***144.000 dintre cei mai aleşi sfinţi ai Mei*** *şi îi voi muta brusc din tărâmul fizic în cel spiritual sau ceresc*. ***Trupurile lor fizice vor fi brusc mutate în trupuri glorificate***. *Luarea acestor 144.000 de pârgi* (***Apocalipsa 14:1***) *va provoca o nouă divizare*. *Cei care sunt cu adevărat ai Mei vor recunoaşte imediat semnificaţia a ceea ce s-a întâmplat. Fără ezitare, se vor întoarce la Mine din toată inima lor şi Mă vor căuta ca niciodată înainte. După o scurtă perioadă* ***de cerere fierbinte***, *Duhul Meu va fi revărsat într-un potop puternic de putere. Efectul acestor dezvoltări spirituale uimitoare va fi acela de a-I DIVIDE pe cei care chiar au de-a face cu Mine şi pe cei care au fost* ***simpli profesori***. *Ca niciodată înainte, vor exista linii de demarcaţie clare între cei care sunt cu adevărat creştini convinşi şi cei care vor să se prefacă cu o formă de evlavie. Aceasta este semnificaţia separării*...*terenul din Goşen din Egipt* (***Exod 8:22-23***) ***Egiptul*** este un tip al acestei lumi conduse de Lucifer, prinţul întunericului. ***Goşen*** devine astfel un tip al celor care au renunţat complet la împărăţia lui Lucifer şi au fost regeneraţi în Împărăţia lui Isus Hristos. Cei dintere din Goşen Simbolic vorbind, vor fi atunci complet protejaţi de toate plăgile care vor urma.

© Biblioteca Spirituală

Acest lucru va fi posibil prin lucrarea supranaturală a celor 144.000 de sfinţi glorificaţi, care vor fi în datorie constantă şi care vor avea puterea să apară şi să rostească cuvinte de îndrumare şi ajutor.

*Imediat după „**împărţire**" va veni a patra plagă, ca şi în cazul Egiptului...* Nu este scris că a fost un roi cumplit de muşte? (***Exod 8:24***). Acum, ce înseamnă aceasta, spune Domnul? Este pur şi simplu consecinţa DEZVĂLUIRII judecăţi care are loc prin puterea Duhului Meu. Plaga nu poate fi separată de „*dezbinare*": *este o singură judecată*. Cei care sunt ai Mei în simbolism terenul din Goşen nu vor fi afectaţi de aceste consecinţe, deoarece ***vor fi intrat în realitatea şi siguranţa Spiritului Meu***. Vor şti unde se află şi ce le rezervă viitorul. Dar cei care încă fac parte din împărăţia lui Lucifer în spiritul Egiptului Ţara lui va fi într-o stare de confuzie totală. Vor căuta răspunsuri, dar nu vor avea niciunul. Totuşi, vor fi prea îndrăgostiţi de lume şi de lucrurile lumii ca să se întoarcă de la căile lor nedrepte. „Muştele" dinEgiptau fost o supărare teribilă, dar nu au fost de fapt distructive. Au intrat în casele egiptenilor până când casele lor s-au umplut de ele. (Exod 8:21). Casa devine din nou un fel de relaţie intimă. Chiar şi aşa, dosarele sunt un tip al chinurilor, temerilor, incertitudinilor, resentimentelor şi tulburărilor interioare care vor fi soarta celor care vor fi devenit conştienţi de puternica „diviziune" care va fi fost pusă în aplicare. Totuşi, ei vor fi prea voit carnali pentru a-şi schimba comportamentul. Această situaţie „chinuitoare" va fi rezultatul direct al manevrelor mele strategice.

Deşi nu vor să-şi abandoneze căile lumeşti, vor exista un număr mare de oameni care vor deveni din ce în ce mai interesaţi şi preocupaţi de lucrurile spirituale - temându-se de propria siguranţă şi viitor. Acest lucru este ilustrat de Faraonul care pare din nou să cedeze şi le dă permisiunea evreilor să jertfească *Dumnezeului* lor. Dar atenţie, spune Domnul. Faraonul vrea ca ei să jertfească înterende Egiptîn loc să meargă în pustie. (Exod 8:25). Acesta este un tip de creştinism de compromis pe care mulţi îl vor dori. Dar Moise stă ferm, căci ştie că jertfa lor trebuie să includă „urâciunea egiptenilor", pe care egiptenii nu o vor tolera. (Exod 8:26). Acesta nu este altul decât „Mielul lui Dumnezeu junghiat de la întemeierea lumii". (Apocalipsa 13:8). Oile erau abominabile pentru egipteni. Împlinirea antitipică este pur şi simplu aceasta: adevăraţii mei slujitori din această zi nu vor tolera nicio formă de compromis de creştinism care elimină necesitatea jertfei de sânge a lui Isus Hristos ca miel al lui Dumnezeu. Din cauza acestei poziţii intransigente, adevăraţii mei slujitori vor trebui să meargă trei zile în pustie. (Exod 8:27). Aceste trei zile ilustrează în cifre rotunde aproximativ trei ani de necaz mare care vine *asupra* pământului. Va fi mult necaz înainte de asta, dar cei trei ani vor fi partea cea mai intensă. „Pustia" este un tip al încercării prin persecuţie care va fi soarta tuturor celor care rămân fideli Dumnezeului lor, nevrând să facă compromisuri cu „egiptenii" acestei lumi. Faraonul cedează din nou uşor, spunând: „Du-te şi adu jertfe în pustie, dar nu te duce prea departe" (Exod 8:28). Aceasta ilustrează faptul că vor exista încercări continue de a-i determina pe creştini să facă compromisuri. După ce şocul iniţial al conştientizării că 144.000 de creştini au fost luaţi în Israel începe să se potolească, iar chinurile şi temerile se vor fi oarecum potolite, atunci cei lumeşti vor deveni mai întăriţi în căile lor. Acest lucru este ilustrat de Faraon care îşi împietreşte din nou inima. (***Exod 8:32***).

[A 5-a plagă]

Refuzul faraonului de a lăsa poporul să plece a dus la venirea celei de-a cincea plăgi asupra Egiptului. Această plagă nu a fost direct asupra omului, ci asupra animalelor sale. (***Exod 9:3***). În acele vremuri ale unei societăţi predominant agrare, pământul unui om şi animalele sale erau esenţa bogăţiei sale. Oamenii depindeau *de* animale nu numai pentru hrană, ci şi pentru majoritatea nevoilor de bază ale muncii, precum şi pentru comerţ şi transport. Astfel, distrugerea animalelor din Egipt a fost o lovitură devastatoare pentru economia ţării. Aceasta este o lovitură simbolică, *spune* Domnul, pentru ceea ce va veni .naţiunile în timpul sfârşitului. Bogăţia monetară a tuturor naţiunilor va fi în mare parte distrusă. Acest lucru se va produce prin prăbuşirea sistemului financiar babilonian, care are o influenţă strânsă asupra majorităţii naţiunilor. Practica sa de bani datoriilor şi dobânzilor va face ca preţurile şi salariile să continue să crească în spirală.

© Biblioteca Spirituală

Când salariile vor ajunge la punctul în care creşterile ulterioare vor fi împiedicate, inflaţia va continua să erodeze puterea de cumpărare până când cea mai mare parte a ceea ce câştigă o persoană obişnuită va fi nevoie pentru a-şi asigura necesităţile de bază ale vieţii. Greutatea finală a datoriilor şi dobânzilor va fi atât de mare încât întregul sistem se va prăbuşi. Banii pe care majoritatea oamenilor îi consideră bogăţie vor fi practic lipsiţi de valoare. Bogăţia acumulată prin economii şi investiţii nu va însemna nimic. Controlul şi raţionalizarea vor deveni absolut necesare. Libertatea de a cumpăra şi vinde va fi practic eliminată. Controlul guvernamental asupra tuturor lucrurilor va deveni obligatoriu pentru supravieţuire. Vieţile oamenilor vor fi reglementate prin credite de muncă tabelare şi alocaţii de consum atribuite. Banii vor fi înlocuiţi de un sistem numeric. Echipamentele electronice vor ţine evidenţa contribuţiei sau creditelor de muncă ale fiecărei familii şi a cantităţii de bunuri şi servicii necesare şi furnizate. Toate afacerile vor fi controlate de guvern, iar cei care refuză să respecte toate reglementările nu vor putea cumpăra materii prime sau să-şi vândă produsele. (***Apocalipsa 13:17***). Nicio afacere nu va avea voie să vândă clienţilor aşa cum se practică acum. Toate bunurile şi serviciile vor fi controlate de guvern. Distribuţia se va face în funcţie de nevoi, iar aceste nevoi vor fi determinate de factori statistici solicitaţi fiecărei familii. Creditele vor fi acordate pe baza contribuţiei la muncă şi a nevoilor familiei. Vor fi necesare documente speciale de solicitare pentru alte achiziţii decât cele zilnice. Aceste măsuri extreme vor fi necesare din cauza situaţiei mondiale critice. Dar cadrul de bază al unei societăţi controlate va fi rezultatul anilor de planificare şi intrigi ale unei caste intelectuale care domină gândirea eşaloanelor superioare ale personalului guvernamental.

Veţi observa, *spune* Domnul, că urgia a fost *asupra* animalelor, sau a bogăţiei, egiptenilor, dar nu şi *asupra* israeliţilor. (***Exod 9:4-6***). Acum, care este semnificaţia simbolică a acestui lucru? Care este adevărata bogăţie a unui copil al lui Dumnezeu născut din nou? Este materială sau spirituală? Nu este scris că *vă* îmbogăţiţi în Hristos? (***2 Corinteni 8:9, Apocalipsa 2:9***). Poate eşecul omului şi al sistemelor sale să vă ia comorile pe care le-aţi strâns în cer? (***Matei 6:19-21***). Vă spun *că* realitatea prezenţei şi puterii Mele printre poporul Meu în ziua aceea va fi atât de mare încât nu vor fi prea afectaţi de ştergerea bogăţiei monetare acumulate. Bucuria, afecţiunea şi speranţa lor vor fi atât de concentrate *asupra* Mea, iar slava Mea va fi atât de mare asupra lor, încât vor manifesta puţin interes pentru ceea ce este strict material. Adevărata lor bogăţie va rămâne neafectată de vicisitudinile economiei fluctuante a omului. Orice inconveniente temporare vor suferi vor fi mai mult decât compensate de nespusa bogăţie spirituală de care vor avea parte în acel moment. Căci poporul meu va fi început să se apropie de moştenirea sa deplină, chiar de binecuvântările şi puterile Împărăţiei pregătite pentru ei de la întemeierea lumii.

Există o corelaţie între faptul că animalele din Egipt au fost distruse şi faptul că un control economic complet îl va priva pe om de exercitarea impulsurilor fundamentale de achiziţie şi câştig. Animalele sunt un tip al înclinaţiilor şi impulsurilor fundamentale ale naturii umane carnale. Păsările cerului sunt un tip al gândurilor minţii; peştii din mare sunt un tip de emoţii şi sentimente; iar fiarele sunt un tip de talente native, impulsuri animalice şi lăcomie carnală. Această lume interioară a naturii umane, asupra căreia omul nu a reuşit să obţină stăpânire, este cea care cauzează toate condiţiile haotice dintre popoare şi naţiuni. Mania actuală a celor care lucrează pentru o societate controlată se bazează *pe* noţiunea falsă că omul poate fi reformat dacă este privat de oportunitatea de a exersa şi de a da frâu liber tendinţelor mentale, emoţionale şi volitive care corupesc societatea. Din moment ce omul nu se va controla pe sine, el trebuie să fie controlat în fiecare aspect al vieţii şi să fie imunizat treptat împotriva sinelui său corupt anterior, susţine argumentul. Aceasta înseamnă un guvern atotputernic de către gardieni autoproclamaţi ai maselor de oameni. Cine ar trebui să controleze şi să imunizeze pe cei aflaţi în poziţii de autoritate este o problemă. Aceasta este gândirea falimentară a oamenilor care s-au întors de la Dumnezeu şi s-au îndreptat *spre* iluzia propriilor căi.

Macrocosmosul sau lumea exterioară a omului poate abunda în bunătate şi pace doar atunci când microcosmosul sau lumea interioară a gândurilor, emoţiilor şi impulsurilor omului este complet supusă şi canalizată spre slava Dumnezeului său. Astfel, problema este spirituală, şi nu economică, politică sau socială. Numai pe măsură ce oamenii sunt regeneraţi în interior pot

© Biblioteca Spirituală

dobândi stăpânire asupra „păsărilor cerului, peştilor mării şi fiarelor pământului" din propriul lor microcosmos. Aceasta este prima şi principala sarcină a omului, pusă înaintea lui chiar de la început (***Geneza 1:26-28***). Nu crede că Domnul Dumnezeul *tău* era preocupat de dobândirea stăpânirii de către om asupra lumii exterioare; aceasta nu a fost decât o alegorie pentru a portretiza lumea interioară a fiinţei omului şi necesitatea de a dobândi stăpânire asupra fiecărui gând, emoţie, dorinţă, abilitate, înclinaţie şi impuls până când toate resursele şi forţele din interior reflectă frumuseţea şi slava lui Dumnezeu de sus. Dobândirea stăpânirii asupra lumii exterioare este secundară şi depinde *de* dobândirea stăpânirii asupra celei interioare. Cei care au dobândit o măsură lăudabilă de stăpânire asupra fiinţei lor interioare prin harul şi puterea Dumnezeului lor vor primi o moştenire şi autoritate asupra lumii exterioare a pământului şi a tuturor locuitorilor lui, fiind însărcinaţi să conducă şi să domnească împreună cu Hristos. Dar ei nu pot conduce împreună cu Hristos asupra a ceea ce este exterior până când nu au dobândit stăpânire asupra tărâmului interior al propriei minţi şi inimi.

[A 6-a plagă]

„Să continuăm acum, *spune* Domnul, să privim plăgile care au căzut *asupra* Egiptului şi permiteţi-mi să *vă* dezvălui corespondentul lor din zilele noastre. După ce Faraon şi-a împietrit din nou inima, refuzând să lase poporul să plece, a fost necesară o a şasea plagă. A fost atât *asupra* oamenilor, cât şi asupra animalelor, sub forma unor răni deschise care au apărut. (***Exod 9:9***). Lui Moise i s-a poruncit să ia cenuşă dintr-un cuptor şi să stropească particulele fine spre cer. Acest lucru s-a făcut înaintea sau în prezenţa lui Faraon. (Exod 9:8-10). Acum ce înseamnă aceasta, spune Domnul? Nu este Satana, care este simbolizat de Faraon, prinţul puterilor văzduhului? (***Efeseni 2:2***). Deci semnifică aceasta puterea lui Satana de a-i face pe oameni să dezlănţuie puterea de foc a atomului care afectează sau poluează aerul. Acest lucru este demonstrat de faptul că reziduul a ceea ce fusese ars de foc (cenuşă) a fost stropit în aer, contaminând astfel simbolic aerul. Rezultatul a fost apariţia rănilor *pe* oameni şi animale. Astfel sunt descrise efectele radiaţiilor." Până când această plagă va începe să cadă, oamenii vor fi început să folosească din ce în ce mai mult arme atomice tactice în războaiele tot mai intense. Rezultatul va fi o poluare sporită a aerului şi efectele acesteia *asupra* întregii creaturi vii; adică asupra tuturor, cu excepţia celor care sunt protejaţi în mod special de puterea atotputernică a Dumnezeului lor. Aceştia, la fel ca cei protejaţi în ţara Gosen, nu vor simţi „puterea arzătoare" a aerului contaminat cu radiaţii.

Efectul acestei plăgi a fost acela de a împietri şi mai mult inima faraonului. Chiar şi perspectiva înfricoşătoare a poluării atomice nu va abate naţiunile de la urmărirea nebunească a propriilor scopuri. În timp, naţiunile vor fi angajate în bătălia finală a veacurilor, numită simbolic „Armaghedon" în cartea Apocalipsa (***Apocalipsa 16:16***). Plăgile care vor urma se vor desfăşura foarte rapid pe măsură ce ritmul conflictului creşte. Veţi observa, de asemenea, că magicienii Egiptului nu au putut sta înaintea lui Moise pentru că şi ei erau afectaţi de răni (***Exod 9:11***). Aceasta indică faptul că „înţelepţii" timpurilor sfârşitului nu vor putea contesta faptul că există aceia, simbolizaţi de Moise, care nu sunt afectaţi de ciuma radiaţiilor, ci au o imunitate încorporată. Căci în ziua aceea, compania lui Moise va fi formată din fiii manifestaţi care nu mai sunt supuşi morţii. Toţi creştinii adevăraţi vor fi, de asemenea, protejaţi, dar nu vor fi imuni în mod natural.

[A şaptea plagă]

Rapiditatea cu care se desfăşoară evenimentele şi ritmul accelerat al judecăţii se văd în cuvintele pe care Moise a primit porunca să le spună faraonului chiar înainte ca ultimele patru plăgi să înceapă să se desfăşoare: „Aşa *vorbeşte* Domnul Dumnezeul evreilor: «Lasă poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească! Căci în data aceasta voi trimite toate plăgile Mele *peste* inima ta, *peste slujitorii tăi* şi peste poporul *tău , ca să* ştii că nu este nimeni ca Mine în tot pământul. Acum, Îmi voi întinde mâna şi te voi lovi pe *tine* şi pe poporul *tău cu ciumă; şi veţi* fi nimiciţi de pe pământ.» (***Exod 9:13-15***). Următoarea plagă care a urmat, fiind a şaptea, a fost cea a unei furtuni mari,

© Biblioteca Spirituală

formată din tunete, fulgere şi „o grindină foarte mare, cum n- *a mai* fost în Egipt de la întemeierea lui până acum." ***(Exod 9:18, 23-24***). Furtuna este un simbol al „furtunii" mondiale a conflictului care va prinde avânt pe pământ. Utilizarea sporită a armelor atomice va face ca cantităţi mari de apă să se vaporizeze, urcând în înălţimile reci de deasupra, unde va fi îngheţată în pietre mari de grindină; acestea vor coborî apoi pe pământ, provocând multă distrugere. Veţi observa din nou că cei din ţara Gosen au fost protejaţi de grindină. (***Exod 9:26***). Aşadar, îi voi păzi de orice rău pe cei care îşi pun pe deplin încrederea în Mine. Chiar şi printre egipteni exista o anumită măsură de protecţie pentru cei care ascultau de Cuvântul Domnului. (***Exod 9:19-20***). Aceasta arată că, pe măsură ce conflictul din timpul sfârşitului creşte în intensitate, tot mai mulţi oameni din lume vor începe să asculte Cuvântul predicat de slujitorii mei aleşi şi se vor uita *la* mine pentru protecţie. Şi îi voi păzi cu credinţă în măsura încrederii şi ascultării lor. Căci uneori, slujitorii mei aleşi vor avertiza asupra unor distrugeri severe care vor veni *asupra* anumitor locuri şi anumitor oraşe; cei care ascultă de cuvântul meu şi fac ceea ce le spun vor fi păstraţi.

Veţi observa, de asemenea, că furtuna celei de-a şaptea plăgi este descrisă ca fiind „cum n- *a mai* fost în Egipt de la întemeierea lui până acum" (***Exod 9:18***). Întrucât Egiptul este un simbol al lumii, afirmaţia devine sinonimă cu profeţia lui Isus referitoare la perioada necazului din timpul sfârşitului: „*Căci atunci va fi un necaz mare, cum n-a mai fost de la începutul lumii până acum şi nici nu va mai fi*" (***Matei 24:21***). Astfel, puteţi vedea că perioada necazului va fi început până când această plagă va începe să se împlinească. Asemenea unei furtuni, va începe treptat şi va creşte în intensitate pe măsură ce perioada necazului progresează. Distrugerea acestei plăgi, care a fost asupra oamenilor, animalelor şi vegetaţiei, nu va avea doar echivalentul său în grindina literală care va cădea aşa cum s-a explicat anterior, provocând multă distrugere, ci şi multe vieţi omeneşti vor fi pierdute ca urmare a conflictului intensificat pe care îl simbolizează această plagă.

Din cauza momentului în care a avut loc această plagă, se spune că „inul şi orzul au fost lovite, căci orzul era în spic şi inul era fiert. Dar grâul şi seara nu au fost lovite, căci nu crescuseră încă." (***Exod 9:31-32***). Ce înseamnă aceasta, *zice* Domnul? Indică etapele progresive ale secerişului Dumnezeului *vostru* în timpul perioadei necazului. Veţi observa că orzul „înflorea" deja, iar inul nu era cu mult în urmă. Dar grâul şi seara nu erau suficient de crescute pentru a fi afectate. Orzul este primul bob care se coace primăvara şi, prin urmare, este un tip al pârgilor secerişului Meu; cei care intră mai pe deplin în scopurile Mele şi ajung la maturitate spirituală înaintea celorlalţi. Faptul că inul abia începea să înflorească indică faptul că primele roade vor avea „*rodul dreptăţii*" (***Filipeni 1:11***, ***Evrei 12:11***) împlinit în ele, în pregătire pentru cina nunţii Mielului, căci inul este materialul din care se face inul, iar „inul fin" este dreptatea sfinţilor (***Apocalipsa 19:8***). Primele roade despre care se vorbeşte aici sunt cele care vor fi început să se coacă înainte de începerea perioadei necazului, din care se ia un SNOP şi se glorifica, aşa cum este descris în secţiunea despre a patra plagă. Faptul că orzul şi inul au fost „lovite" în timpul acestei plagi indică faptul că creştinii mai avansaţi şi mai maturi sunt cei care vor suporta cea mai mare parte a persecuţiei, care va fi o parte integrantă a conflictului intensificat al vremii. Grâul şi seara, pe de altă parte, îi reprezintă pe acei creştini care nu vor fi atât de grav persecutaţi, deoarece, în ansamblu, nu vor fi în prim-planul luptei. „Furtuna conflictului" reprezentată de această plagă nu va fi doar politică şi militară, ci şi spirituală şi religioasă; Factorii spirituali şi religioşi capătă o importanţă crescândă pe măsură ce lupta se intensifică. Căci conflictul final al veacurilor nu este doar rezultatul acţiunilor prădătoare ale anumitor naţiuni; este desăvârşirea luptei de-o veac pentru minţile şi loialitatea oamenilor. Este în primul rând ideologic şi spiritual.

Grâul şi secara îi reprezintă pe acei creştini care au ajuns la maturitate foarte mică înainte de necazul cel mare sau pe cei care sunt convertiţi în timpul necazului, căci vor fi mulţimi care se vor întoarce la Dumnezeul lor în ziua aceea. Grâul egiptean numit secara în traducerea King James nu este acelaşi cu cel numit secară în zilele noastre. Acel grâu egiptean semăna mai mult cu grâul, dar era de o calitate inferioară. Era greu de curăţat de pleava sa. Astfel, devine un tip al creştinului de 30 de ori: cei care vor fi păstraţi prin puterea mea atotputernică prin necaz pentru a continua să trăiască pe pământ, dar nu în limitele tărâmului Împărăţiei. Grâul îi reprezintă pe cei care vor fi în categoriile de 60 de ori şi 100 de ori şi sunt destinaţi să fie adunaţi pe deplin în „hambarul"

© Biblioteca Spirituală

Împărăţiei. (***Matei 13:30***) Ei se vor maturiza în condiţiile de recoltare ale perioadei necazului. Gradul de progres realizat şi maturitatea atinsă vor determina categoria şi alocarea lor. Creştinii care au format o sută de creştini din grâu vor fi înălţaţi şi glorificaţi la sfârşitul necazului şi adunaţi în Împărăţia cerească, iar creştinii care au format o sută de creştini vor rămâne pe pământ pentru a fi adunaţi în Împărăţia pământească, intrând în cele din urmă în nemurire în trup uman. Întrucât creştinii „orzului" ating o măsură lăudabilă de maturitate sau „coacere" chiar înainte de începerea necazului, toţi vor intra în Împărăţia cerească în proporţie de 100 de creştini - un SNOP la începutul necazului, iar restul la sfârşitul necazului.

Ca urmare a celei de-a şaptea plăgi, Faraonul a fost îndemnat să cedeze. I-a chemat pe Moise şi pe Aaron şi le-a cerut să-L implore pe Domnul să oprească tunetele puternice şi grindina şi le-a promis că va lăsa poporul să plece. (***Exod 9:27-28***). Dar Moise nu a fost păcălit de prefăcuta sa schimbare de inimă (***Exod 9:30***) şi, aşa cum a fost prezis, „nu s-a temut de Domnul Dumnezeu", ci „a păcătuit şi mai mult şi şi-a împietrit inima" (***Exod 9:34***). Aşa va fi cu mulţi din lume în timpul presiunilor intense ale perioadei necazului. Din cauza gravităţii situaţiei mondiale şi a condiţiilor haotice tot mai mari din multe locuri, mulţi se vor întoarce cu inimă prefăcută către Domnul şi îi vor căuta pe slujitorii Săi să se roage pentru ei. Dar odată ce pare să existe o cale de ieşire din situaţia lor dificilă şi presiunile par să se uşureze puţin, ei vor păcătui şi mai mult şi îşi vor împietri inimile. Adevăraţii mei slujitori, însă, nu vor fi înşelaţi de cei care nu se pocăiesc cu adevărat. Puterea Duhului Meu va lucra atât de puternic printre poporul Meu, încât cei necuraţi şi necircumcişi nu vor trece neobservaţi; nici nu vor intra să pângărească adunările sfinţilor. (Isaia 52:1) Cei sinceri vor fi bineveniţi şi ajutaţi; dar cei ale căror motive sunt pătate de planuri corupte vor fi deosebiţi şi expuşi. Prefăcuţilor nu li se va permite să rămână şi să-şi semene seminţele răutăţii. Voi avea o lucrare curată, spune Domnul, şi ceea ce este de la vrăjmaş nu va fi lăsat să prindă rădăcini. Se va rezolva rapid de către cei care sunt adevăraţii păstori ai poporului Meu.

În timpul primelor plăgi se spune că Faraon şi-a împietrit inima sau că inima lui a fost împietrită, dar în timpul plăgilor din urmă se spune că Dumnezeu a împietrit inima lui Faraon. (***Exod 9:12***, ***10:1***, **10-20, 27**). Care este semnificaţia acestui lucru, *spune* Domnul? Nu este scris că în ziua împlinirii răului voi trimite o amăgire puternică *peste* cei ce nu iubesc adevărul, ca să creadă o minciună? (***2 Tesaloniceni 2:10-12***). Acum, de ce, *spune* Domnul, voi face Eu una ca aceasta şi în ce fel sunt îndreptăţit? Sunt îndreptăţit să fac asta pentru că pot cunoaşte punctul în care un păcătos nepocăit nu se va întoarce, sub nicio circumstanţă previzibilă, de la căile sale rele. Voi face aceasta pentru a aduce mai repede un impas, pentru ca lupta catastrofală care va mătura refugiul minciunilor al omenirii să nu fie prelungită. Făcându-i pe oameni să fie şi mai complet amăgiţi în căile lor, pe care sunt convinşi că ar trebui să le urmeze, sunt capabil să-i determin să pună mai repede în mişcare acele forţe şi cursuri de acţiune care vor precipita lumea la judecată. De asemenea, sunt astfel capabil să arăt mai profund mâna Mea puternică de eliberare celor care îşi pun încrederea în Mine, căci cei care sunt împietriţi să facă răul trebuie trataţi mai sever şi, astfel, conflagraţia şi vârtejul *spre* judecată devin atât de mari încât nimeni nu poate supravieţui decât cei care sunt protejaţi de Mine. Impactul unei astfel de socoteli la nivel mondial cu privire la căile păcătoase ale omului va fi mult timp amintit şi povestit *generaţiilor* viitoare şi va fi un factor de descurajare puternic pentru orice abatere viitoare de la căile dreptăţii. (***Exod 10:2***)

[A 8-a plagă]

Furtuna celei de-a şaptea plăgi a fost urmată de alte devastări sub cea de-a opta plăgi. Aceasta a fost provocată de o invazie de lăcuste dinspre răsărit. (***Exod 10:4, 13***). Înainte de venirea plăgii, Faraon a fost avertizat şi, la sfatul slujitorilor săi, a fost dispus să cedeze şi să-i lase pe bărbaţii lui Israel să plece: dar Moise a insistat ca toţi să plece, inclusiv turmele şi turmele lor. Faraon a refuzat apoi batjocoritor. (***Exod 10:3-11***). Aceasta arată că în marea zi a bătăliei care vine, Satana nu va înceta niciodată să încerce să-i determine pe creştini să facă compromisuri într-un fel sau altul. Forţele controlate de Satanism din societatea dictatorială a imperiului fiarei vor pune orice presiune imaginabilă asupra creştinilor care refuză să se conformeze şi să-şi susţină regimul. Dar cei care sunt hotărâţi să-mi rămână fideli vor obţine victoria asupra fiarei, asupra

© Biblioteca Spirituală

icoanei ei, asupra semnului ei şi asupra numărului numelui ei. (***Apocalipsa 15:2***). Îi voi proteja şi îi voi păzi în ziua aceea şi vor fi complet eliberaţi din Egiptul acestei lumi şi introduşi în Împărăţia pregătită.

Refuzul faraonului de a-i lăsa pe oameni să plece a fost urmat de cea mai mare invazie de lăcuste întâlnită vreodată în Egipt. (***Exod 10:13-15***). Întreaga ţară a fost întunecată de lăcuste şi au devastat complet tot ce era verde. Lăcustele sunt folosite simbolic în Scripturi pentru a desemna invazia şi distrugerea armatelor. (***Ioel 1:4-7***, ***Apocalipsa 9:7***). Întrucât un vânt de est a adus lăcustele, acesta ar indica hoarde vaste dinspre est care mărşăluiau împotriva vestului. Aceasta este pur şi simplu o fază suplimentară a marii furtuni de conflict descrisă sub a şaptea plagă. Naţiunile dinspre est, sub steagul secerei şi ciocanului, se vor mişca pentru a-i cuceri pe toţi cei care le stau în calea dominaţiei complete a lumii. Multe naţiuni şi zone ale lumii vor fi afectate, dar cea mai strategică zonă, deoarece afectează fazele finale ale conflictului mondial, va fi Orientul Mijlociu. Această zonă va fi aproape complet invadată, iar valul năvălitor va înghiţi o mare parte din Europa. Însă zarurile nu vor fi aruncate *pentru* anihilarea letală prin conflictul est-vest până când Orientul Mijlociu şi Palestina nu vor fi cuprinse de război. Reprezentarea simbolică a acestor hoarde care mărşăluiesc dinspre răsărit este descrisă în cadrul trâmbiţelor a cincea şi a şasea din Apocalipsa (***Apocalipsa 9:1-21***).

Rezultatul acestei plăgi a fost o implorare fierbinte a faraonului către Moise şi Aaron, însoţită de o mărturisire a păcatului şi o cerere de iertare. (***Exod 10:16-17***). Deşi inima lui faraon s-a împietrit din nou mai târziu, indicând stăpânirea continuă a lui Satana asupra unui număr mare de oameni, totuşi acţiunea sa simbolică este semnificativă în acest moment. Căci arată că mulţi oameni din lume, în special în naţiunile occidentale, vor căuta cu ardoare ajutorul divin ca urmare a ameninţării crescânde de atac şi invazie din partea armatelor din est. Rezultatul acestei implorări fierbinţi va fi o înviorare a Duhului Meu pentru a promova acea renaştere care va cuprinde deja lumea. Mai ales în naţiunile din vest, unde influenţa şi instruirea creştină au fost mai profund înrădăcinate în ţesătura mentală a popoarelor, va exista o întoarcere *către* Domnul ca niciodată înainte. Această influenţă va începe să ajungă la eşaloanele superioare ale conducerii şi cercurilor guvernamentale. Mulţi vor începe să se elibereze de iluziile satanice care i-au ţinut în frâu. Vor vedea că un compromis suplimentar cu fiara comunismului va însemna o sinucidere sigură. Pentru prima dată în ani de zile, o dorinţă şi o voinţă reală de a rezista progreselor comuniste ulterioare va apărea în acele naţiuni occidentale care au fost bastionele creştinismului protestant. Până în acest moment, majoritatea ţărilor catolice vor fi complet preluate de forţele comuniste. Ierarhia Vaticanului se va fi refugiat pe continentul nord-american. O creştinătate trezită în acele naţiuni care încă au o mică măsură de libertate îi va stimula pe cei aflaţi în poziţii de autoritate la acţiune. Împreună cu aceasta, va exista o trezire în rândul poporului evreu. Mulţi dintre ei se vor fi întors de la necredinţa lor şi l-au acceptat pe Isus ca Mesia al lor. Focurile renaşterii vor arde printre ei. Împreună cu această renaştere religioasă va fi preocuparea majorităţii evreilor pentru naţiunea Israel, deoarece Palestina va fi ameninţată cu profanarea completă de către hoardele comuniste.

Astfel se va împlini, conform tipului, că „Domnul a făcut să sufle un vânt de apus foarte puternic, care a luat lăcustele şi le-a aruncat în Marea Roşie” (***Exod 10:19***). Acest vânt puternic de apus nu este altceva decât puterea naţiunilor occidentale care se ridică pentru a învinge forţele comuniste. Acest lucru va fi posibil numai datorită înţelepciunii şi strategiei care vor fi date celor aflaţi în autoritate de către slujitorii mei aleşi în acel timp. Dacă nu ar fi fost „braţul Domnului” care s-ar fi ridicat pentru a-i ajuta pe cei care vor fi strigat *către* Dumnezeul lor, nu ar fi existat nicio speranţă de a schimba cursul cuceririi comuniste. Dar Domnul Dumnezeul *vostru* se va lupta pentru poporul Său în ziua aceea. Armatele lui Gog vor fi complet înrudite, aşa cum este descris în Ezechiel, capitolele 38 şi 39. Vor fi împinşi într-o „mare Roşie” a distrugerii. Căci *cu adevărat* voi fi înălţat în ziua aceea şi toţi vor şti că braţul Meu cel puternic *a lucrat* izbăvirea pentru cei care se îndreaptă *spre* Mine. Întoarcerea hoardelor „roşii” va fi însoţită de începutul unui scurt holocaust atomic, în timp ce liderii Kremlinului, controlaţi de Satanism, încearcă cu disperare să evite o înfrângere sigură. Văzând că planurile lor de dominaţie mondială sunt frustrate, vor face un ultim

© Biblioteca Spirituală

efort pentru a distruge naţiunile occidentale, dezlănţuind arsenalul lor atomic. Acest lucru va fi întâmpinat prin montarea armadei atomice a Occidentului. Va fi multă distrugere de ambele părţi. Dar, în providenţa mea, voi avea grijă ca conspiraţia comunismului inspirată de Satan să fie complet zdrobită.

[A 9-a plagă]

Pe măsură ce inima faraonului s-a împietrit din nou, lui Moise i s-a poruncit să-şi întindă mâna spre cer „ca să fie întuneric peste ţara Egiptului, un întuneric care să poată fi simţit" (***Exod 10:21-22***). Acest întuneric trebuia să dureze trei zile. Deşi există o anumită secvenţă cronologică în împlinirea celor zece plăgi, există o suprapunere şi chiar o împlinire concomitentă a unora dintre ele. Nu a fost fezabil să se prezinte astfel de detalii în tip. Prin urmare, arăt prin revelaţie cum se îmbină plăgile în aplicarea timpului sfârşitului. Dintr-o perspectivă, plăgile se împlinesc în perioada generală a timpului sfârşitului, începând cu vărsarea de sânge modernă prin revoluţie. Dintr-o altă perspectivă, plăgile se împlinesc în perioada scurtă de intensificare a necazurilor mondiale, chiar înainte şi în timpul perioadei necazului cel mare. Ultimele patru plăgi îşi găsesc împlinirea doar în perioada necazului cel mare, desfăşurându-se oarecum concomitent, deşi nu complet. Cele şase plăgi anterioare se împlinesc într-o oarecare măsură înainte de necazul cel mare, deşi continuă şi în perioada necazului cel mare. Prin urmare, în analiza celei de-a noua plăgi, trebuie subliniat un principiu care se suprapune şi chiar precede. Căci, deşi cele de-a şaptea şi a opta plăgi au portretizat furia conflictului în principal în ultima jumătate a perioadei necazului, chiar până la consumarea sa aprigă, a noua plagă descrie întunericul întregii perioade a necazului. În tip, este plasată în acest punct din cauza intensităţii întunericului care va caracteriza ultima parte a perioadei necazului. Cele trei zile de întuneric simbolizează aproximativ trei ani de necaz mare, căci numesc o zi pentru un an. Necazul va fi de fapt mai aproape de trei ani şi jumătate, dar în multe drame tipice din Scriptură, utilizarea numerelor rotunde prevalează atunci când sunt portretizate modelele temporale.

Acum observaţi condiţiile care au predominat în timpul întunericului. „Moise şi-a întins mâna spre cer şi s-a făcut întuneric gros în toată ţara Egiptului timp de trei zile. Nu s-au văzut unii pe alţii şi nimeni nu s-a sculat din locul lui timp de trei zile; dar toţi copiii lui Israel au avut lumină în locuinţele lor." (***Exod 10:22-23***). Lumina menţionată a fost o lumină supranaturală oferită doar israeliţilor. A fost o manifestare a gloriei shekinah a Dumnezeului lor. În aspectul său antitipic pentru zilele necazului, va fi călăuzirea supranaturală a Duhului Sfânt pentru cei care sunt locuiţi de puterea şi slava Lui şi, de asemenea, manifestarea sau apariţia supranaturală a sfinţilor glorificaţi pentru a oferi instrucţiuni şi ajutor. Astfel, cei care sunt ai Mei nu vor bâjbâi în întuneric prin frică şi incertitudine extremă, aşa cum fac oamenii lumii, căci îi voi călăuzi şi proteja chiar şi în zilele de criză extremă, când lumea va fi cufundată într-un haos aproape total. Cei din lume, pe de altă parte, reprezentaţi de egipteni, vor fi umpluţi de teroare. Nu vor şti ce să facă sau unde să meargă. Mulţi vor pieri din lipsă de direcţie. Se vor teme să se aventureze afară, dar se vor ghemui în casele lor ca nişte animale speriate în timpul fazei finale a conflictului est-vest.

Ca urmare a acestei urgii, Faraonul l-a chemat din nou pe Moise şi s-a oferit să lase tot poporul să plece, dacă îşi vor lăsa turmele şi turmele în urmă. Dar Moise a refuzat, căci ştia că Dumnezeu nu trebuie slujit cu jumătate de inimă sau cu rezerve, ci cu întreaga fiinţă. Aceasta este semnificaţia simbolică a insistenţei lui Moise ca animalele să fie luate cu el. Moise a spus: „Să ne dai şi jertfe şi arderi de tot, ca să aducem jertfe Domnului Dumnezeului nostru." (***Exod 10:25***). După cum s-a subliniat anterior, animalele sunt un tip al înclinaţiilor, abilităţilor şi impulsurilor fundamentale ale naturii umane. TOATE trebuie JERTFITE Domnului Dumnezeului tău. Ele trebuie supuse „focului" curăţirii mele, pentru ca ele să poată fi sublimate, transmutate şi canalizate spre slava mea. Principala ofrandă sacrificială pe care omul a adus-o Dumnezeului său de la început a fost „arderea de tot". Întrucât această ofrandă reprezenta dedicarea de a face voia lui Dumnezeu cu întreaga fiinţă, întregul animal era ars pe altar. Împlinirea ei perfectă a venit când Isus Hristos S-a jertfit în viaţă şi în moarte pentru a face voia Tatălui. (***Evrei 10:5-7***). Şi prin El se împlineşte în toţi ceilalţi care se dau pe ei înşişi ca jertfă vie Dumnezeului lor. (***Romani 12:1-2***).

© Biblioteca Spirituală

Dar nimic nu poate fi reţinut. Moise a spus: „Nu va rămâne nicio copită; căci din ea trebuie să luăm ca să slujim Domnului Dumnezeului nostru.” (***Exod 10:26***). O copită este un simbol al celor mai joase sau mai josnice trăsături umane şi nicio copită nu poate fi lăsată în „ţara Egiptului”; nu poate exista nicio concurenţă sau conformare la ceea ce este din lume. Pentru cei care vor fi folosiţi cu putere în zilele necazului care vor veni, toţi trebuie să fie pe altar ca jertfă arse. Şi pentru cei care vor să fie primiţi în Împărăţia cerească a lui Hristos, nu poate exista nicio reţinere; nu, nici măcar o copită.

[A 10-a plagă]

Inima lui Faraon s-a împietrit din nou şi a refuzat să lase poporul să plece. A refuzat chiar să-l mai vadă pe Moise şi a spus: „Căci în ziua aceea *vei vedea* faţa Mea, *vei* muri”. Moise ştia că eliberarea era *aproape* şi a răspuns: „Bine *ai* vorbit, nu-ţi voi mai vedea *faţa.*” (***Exod 10:28-29***). Acum, ultima urgie era aproape. Israeliţilor trebuiau să li se dea instrucţiuni speciale. Fuseseră sclavi şi nu primiseră tot ce li se cuvenea; acum trebuiau să plece cu multe bogăţii. Trebuiau să ia tot ce le-ar fi dat egiptenii pentru plecarea lor. În special li s-a spus să ia „*bijuterii de argint şi bijuterii de aur*”. (***Exod 11:2***). Acumularea acestor lucruri pentru plecarea lor este semnificativă. Ele descriu ceea ce trebuie să aibă fiecare sfânt care urmează să fie mutat din această lume şi să intre în Împărăţia cerească. Cel mai important dintre acestea este aurul. Aurul este un tip al ceea ce este al Duhului: importuri şi roade spirituale. De asemenea, caracter încercat şi dovedit; ceea ce a trecut prin „focurile” experienţelor de rafinare ca aur curat. Argintul este un tip al sufletului şi al calităţilor sufleteşti. De asemenea, un tip al lucrării răscumpărătoare a lui Hristos. Prin puterea răscumpărătoare a curăţirii şi vieţii Sale, sufletul este răscumpărat şi înnoit, însăşi ţesătura sa fiind ţesută cu neprihănirea lui Isus Hristos. Problema luată în considerare nu este doar cea a mântuirii. Mântuirea, sau păstrarea de la moarte, se face prin sângele vărsat şi viaţa de înviere a lui Isus Hristos. Dar pentru cei care merg spre perfecţiune (***Evrei 6:1***), primind aurul lucrărilor Sale spirituale şi argintul răscumpărării Sale complete, va exista o ÎNVIERERE dintre morţi (***Filipeni 3:11***) sau o TRANSLARE în timp ce sunt în viaţă (***1 Corinteni 15:51-54***) în SLAVA Împărăţiei Sale cereşti. Cei mântuiţi care nu reuşesc să facă această chemare şi alegere (***2 Petru 1:10***) vor continua să trăiască pe pământ, primind în cele din urmă viaţă nemuritoare pentru trupurile lor fizice: cei care au murit deja vor fi înviaţi înapoi pe pământ în trupuri fizice nemuritoare după ce Împărăţia milenară va fi pe deplin stabilită. Aşadar, poporul meu, acum este momentul să mă las să fac o lucrare de desăvârşire în voi, ca să puteţi fi împodobiţi cu aurul şi argintul meu şi să puteţi fi pe deplin pregătiţi să fiţi primiţi în slava care vă aşteaptă.

Moise a dat poporului instrucţiuni suplimentare *cu* privire la mijloacele lor de protecţie în timpul ultimei plăgi. Trebuiau să ia câte un miel pentru fiecare familie şi să-l pună deoparte în ziua a zecea a lunii; apoi, în ziua a paisprezecea a lunii, seara, trebuiau să junghie mielul şi să stropească cu sânge cei doi stâlpi laterali şi stâlpul de sus al uşii caselor lor. Fiecare familie trebuia să-şi mănânce mielul încins şi gata de plecare. (Citeşte ***Exod 12:1-13***). Sângele mielului *de pe* casele lor era protecţia lor în timpul ultimei plăgi, care era lovirea tuturor întâilor născuţi ai Egiptului, atât a oamenilor, cât şi a animalelor. Această a zecea plagă a fost judecata desăvârşitoare şi a constituit mânia finală a Celui Atotputernic asupra Egiptului şi a zecelor ei. (***Exod 12:12***). Acum priviţi împreună cu Mine, *zice* Domnul, la împlinirea acestor lucruri la sfârşitul veacului, care se apropie. Cu siguranţă, voi pune capăt a ceea ce se numeşte civilizaţie în această zi, căci este aproape complet contrară voinţei Mele. Se bazează pe închinarea la mulţi zei care sunt constant puşi înaintea sau înaintea Mea. Chiar şi milioane de creştini sunt preocupaţi de „zeii” lucrurilor materiale şi de căutarea plăcerilor. Au puţin timp pentru o analiză serioasă a Cuvântului Meu şi a căilor Mele. Sunt „prinşi” în sistemele babiloniene, care sunt distructive pentru credinţa şi dedicarea adevărată. Se sprijină constant pe „braţul de carne” în loc să se sprijine *pe* Mine (***Ieremia 17:5***). Şi-au săpat fântâni care nu pot ţine apa şi au părăsit izvoarele de apă vie (***Ieremia 2:13***). Se bazează pe forme goale şi fapte moarte pentru a încerca să-mi îndeplinească scopurile. În lumea religioasă, fie organizaţiile idolatre ţin poporul Meu captiv, fie necredinţa idolatră îmbrăcată în sofisme şi înţelepciune lumească îl duce pe poporul Meu în rătăcire. În lumea politică,

© Biblioteca Spirituală

oportuniştii egoişti şi lacomi sunt cei care domină afacerile majorităţii naţiunilor, conducându-le pe căile tiraniei finale. În lumea comercială, se face trafic cu orice, inclusiv cu sufletele oamenilor (***Apocalipsa 18:11-13***), cu foarte puţină consideraţie pentru bunăstarea supremă a vieţilor omeneşti. Astfel, judecata a început deja să se apropie şi nu va înceta până când nu se va ridica un strigăt puternic, chiar ca în ţara Egiptului. (***Exod 12:30***)

Îngerul morţii care a trecut peste ţara Egiptului, ucigând întâii născuţi din fiecare familie în care nu a fost aplicat sângele, este un simbol al puterii distrugerii care va fi dezlănţuită din atom, atât prin radiaţiile sale mortale, cât şi prin imensa sa forţă de explozie. Vă spun *vouă* , poporul Meu, că există două semne date în Cuvântul Meu, care sunt de cea mai mare importanţă. Când s-au întâmplat, fiecare creştin ar fi trebuit să fie alertat cu privire la iminenţa evenimentelor din timpul sfârşitului. Primul a fost explozia bombei atomice, căci odată cu eliberarea energiei atomului, însăşi puterile cerurilor sunt zdruncinate. (***Luca 21:26***). Al doilea a fost declararea evreilor ca o naţiune renăscută, căci aceasta a fost răsărirea smochinului. (***Luca 21:29-30***). Tot aşa este scris: „Când *veţi* vedea aceste lucruri împlinindu-se, să ştiţi că Împărăţia lui Dumnezeu este *aproape Adevărat vă* spun că neamul acesta nu va trece până nu se vor împlini toate lucrurile." (***Luca 21:31-32***). Însă poporul Meu este complet neinformat şi aproape complet adormit şi inconştient de semnificaţia timpului în care trăieşte. Câţiva, ici şi colo, încep să se trezească şi încep să sune strigătul de la miezul nopţii care va trezi fecioarele adormite. (***Matei 25:6***)

Va fi „*îngerul morţii*" ***atomic*** care va „*trece peste*" pământ pentru a da o lovitură mortală. Toţi vor fi afectaţi, cu excepţia celor care au sângele mielului de Paşte stropit pe „*stâlpii*" inimilor lor. Căci va fi din nou adevărat aşa cum a fost adevărat atunci: „*când voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi şi urgia nu va fi peste voi ca să vă nimicească, când voi lovi ţara Egiptului*" (***Exod 12:13***). Sângele lui Isus Hristos, aplicat prin credinţă sufletului pătat de păcat, îl spală şi îl păzeşte de moarte. Aceasta este mântuirea prezentă de care se bucură creştinii. (***1 Petru 1:18-23***). Dar acelaşi sânge va servi drept adăpost protector chiar şi pentru corpul fizic în ziua viitoare a mâniei. Aceasta este semnificaţia stropirii cu sânge pe pragul de sus şi pe cei doi stâlpi laterali. Pragul de sus era stâlpul superior al uşii şi reprezintă partea fizică care va primi protecţie. Cei doi stâlpi laterali reprezintă sufletul care primeşte atât curăţire, cât şi păstrare prin sângele vărsat al lui Hristos.

Există un alt mister pe care aş vrea să *vi*-l dezvălui cu privire la suflet. Atât de mulţi confundă sufletul cu spiritul; totuşi, ele sunt separate şi distincte. (***1 Tesaloniceni 5:23***). Atât trupul, cât şi sufletul sunt supuse morţii din cauza păcatului. Nu este aşa şi cu spiritul; el este din însăşi substanţa lui Dumnezeu, care este „*Tatăl duhurilor*". (***Evrei 12:9***). Spiritul din fiecare om a fost înstrăinat din cauza păcatului şi trebuie împăcat. Dar odată împăcat prin Isus Hristos, atunci veşmintele sale, trupul sufletesc şi trupul fizic trebuie salvate sau păstrate de moarte. Căci atunci când un spirit zămislit de Tatăl este plasat într-un făt nenăscut, puterile sale înnăscute preiau substanţa vie din organismul în curs de dezvoltare şi formează un vehicul fin şi fragil numit suflet. Sufletul devine apoi mijlocul sau mediul de exprimare prin intermediul fizicului. Devine sediul sau esenţa a ceea ce s-ar putea numi „personalitate" - natura mental-emoţională. Întrucât sufletul participă la şi este susţinut de forţele vitale ale fizicului, el este supus morţii, la fel ca şi corpul fizic. „Sufletul care *păcătuieşte* , acela va muri." (***Ezechiel 18:20***). Astfel, atât trupul, cât şi sufletul trebuie mântuite sau păstrate.

Acum să privim mai atent la stropirea cu sânge. O uşă reprezintă o intrare în ceva; totodată, o ieşire. Am văzut deja că uşa cu stâlpul superior reprezintă veşmântul exterior sau fizic al spiritului, iar stâlpii laterali reprezintă veşmântul interior sau al sufletului. Un spirit intră în lumea fizică prin uşa întrupării într-un făt care se naşte ulterior în lumea fizică. Un spirit iese din lumea fizică prin uşa morţii. Un spirit are nevoie de veşminte sau vehicule pentru creşterea sa în înţelegere şi pentru progresul său continuu în planul şi scopul lui Dumnezeu. Astfel, moartea corpului fizic sau a sufletului este o pierdere tragică pentru spirit. În tip, am văzut cum sângele mielului a fost stropit atât pe stâlpii superiori, cât şi pe cei laterali ai uşii, arătând că sângele care avea să fie vărsat mai târziu de Isus Hristos avea să ofere o ispăşire şi o eliberare de moarte atât

© Biblioteca Spirituală

pentru suflet, cât şi pentru corpul fizic.

Curăţarea şi eliberarea vin prin sângele lui Hristos, dar importarea vieţii veşnice se face prin sămânţa altoită a Hristosului cel viu. (***Iacov 1:21***, ***1 Petru 1:23***). Când un suflet este astfel „generat din nou" prin sămânţa incoruptibilă, acesta devine un vehicul nemuritor pentru spirit. În cazul morţii corpului fizic, sufletul devine atunci un vehicul funcţional pentru spirit în tărâmurile supraterestre. Dacă sufletul nu a fost mântuit, în cele din urmă piere, la fel ca şi corpul fizic. Forţele sale vitale se diminuează treptat şi se dezintegrează încet. Spiritul se înalţă apoi şi se întoarce la Dumnezeul care l-a dat. Sunt atât de multe, poporul meu, pe care aş dori să vi le dezvălui, dar înţeleg că sunteţi capabili să primiţi doar câte puţin pe rând. Conceptele învăţate de biserici sunt atât de complet contrare Cuvântului meu, încât trebuie să vă învăţ din nou. Aceasta este ziua în care restaurez poporului meu adevărurile care au fost aproape complet ascunse de tradiţiile oamenilor. Prin urmare, continuaţi să vă păstraţi inima deschisă pentru mai multă revelaţie a Duhului meu. A dezvălui toate detaliile rânduielilor de Paşte ar necesita un studiu complet în sine şi depăşeşte sfera acestui cuvânt profetic anume. Este suficient acum să *vă* arătăm puterea curăţitoare şi conservatoare a sângelui vărsat al mielului de Paşte. Căci în zilele care vor veni, când întreaga forţă a plăgilor judecăţii se va coborî asupra pământului, numai sângele aplicat va fi de folos pentru protecţie şi eliberare.

Întrucât ultima plagă este „îngerul morţii" atomic care va trece peste pământ, ea are o oarecare măsură de împlinire în timpul necazului. Dar împlinirea ei mai completă va fi în zilele finale ale mâniei, când un război atomic total va distruge mulţimi. Aceasta corespunde în imaginea profetică celor şapte potire ale mâniei descrise în cartea Apocalipsa. (***Apocalipsa 16:1-21***). Deşi în tip, copiii lui Israel nu au fost pe deplin eliberaţi până când ultima plagă nu a fost pusă în mişcare, există un mister ascuns care trebuie ridicat pentru a vedea imaginea completă. *V* -a fost deja arătat într-o oarecare măsură. Veţi observa că la miezul nopţii Domnul a lovit pe toţi întâii născuţi din ţara Egiptului şi s-a făcut un strigăt mare în Egipt. (***Exod 12:29-30***). Aceasta corespunde cu ora de la miezul nopţii menţionată în parabola fecioarelor înţelepte şi nechibzuite. (***Matei 25:6***).

Există diferite moduri în care pot lovi pământul. Lovitura finală va fi holocaustul atomic, dar începutul propriu-zis al loviturii va fi lucrarea mea stranie de a şoca lumea bisericii cu chemarea fecioarelor înţelepte la miezul nopţii. Există un dublu sens voalat al loviturii întâilor născuţi. Într-un sens spiritual, întâii născuţi sunt cei care vor intra primii în Împărăţia cerească ca pârgă pentru Dumnezeul lor. (Apocalipsa 14:1-5). Acestea sunt fecioarele înţelepte care vor fi primite de Mire la începutul necazului. Rezultatul va fi „lovitura" lumii bisericeşti nepăsătoare, ca un hoţ care intră prin efracţie în casă (***Luca 12:39***) pentru a lua bijuteriile. (Malachia 3:17). Un strigăt mare se va ridica din lumea bisericească nominală pe măsură ce şocul a ceea ce s-a întâmplat începe să se înregistreze pe deplin. Astfel, începutul eliberării celor care sunt pe deplin ai mei din „Egiptul" acestei lumi are loc la începutul perioadei necazului. Fecioarele nechibzuite şi sfinţii necazului vor fi luaţi la sfârşitul necazului, exact când cupele finale ale mâniei sunt gata să cadă. Prin urmare, există un model temporal care este oarecum ascuns în tip. Faptul că Faraon a fost dispus să-i lase pe oameni să plece arată că puterea lui Satan va cere să fie zdrobită atunci când primele roade vor fi glorificate. Acest lucru este demonstrat şi de faptul că, atunci când „copilul de parte bărbătească" din Apocalipsa 12 este „răpit" la Dumnezeu şi la tronul Său, Satan este aruncat din cer şi pe pământ. Dar pentru că ştie că timpul său este scurt, el coboară cu o mânie mare şi provoacă mari haosuri înainte ca puterea sa să fie complet zdrobită. Haosul este portretizat în plăgile care au venit asupra Egiptului, când Faraon şi-a împietrit în mod repetat inima. „Împietrirea" se vede în „marea mânie" pe care o are Satan atunci când este aruncat pe pământ. (***Apocalipsa 12:12***). Totuşi, în acelaşi timp în care îşi „împietreşte" inima, puterea sa este treptat zdrobită.

[Întărire finală]

Şi acum să luăm în considerare factorul final din imaginea profetică a celor zece plăgi. Inima faraonului s-a împietrit încă o dată pentru a-i urmări pe israeliţii care fugeau când părăseau

© Biblioteca Spirituală

Egiptul. El a depus un ultim efort pentru a-şi restabili fosta putere. Acest lucru se va manifesta la sfârşitul necazului, când Satana îi va determina pe liderii Kremlinului să lanseze atacul lor atomic total asupra Occidentului. Întrucât oamenii de pe pământ nu-i pot urmări pe cei care vor fi fost glorificaţi şi luaţi în ceruri, obiectul mâniei finale a lui Satana, prin marionetele sale umane, vor fi naţiunile creştine occidentale, care vor fi jucat un rol esenţial în înfrângerea încercării comuniştilor de a domina lumea. Astfel, termenul „israeliţi" în aplicaţia sa spirituală din ultimele zile are un dublu sens. În primul rând, vor fi acei sfinţi care sunt luaţi şi eliberaţi pe deplin din „Egiptul" acestei lumi. Aceştia vor trece „Marea Roşie" în tărâmul şi Împărăţia cerească, fiind complet în afara razei de acţiune a atacului final al lui Satana chiar la sfârşitul necazului. În al doilea rând, vor exista acele naţiuni creştine din vest care se vor întoarce în mare măsură *către* Domnul, primind eliberare prin legământul de sânge, dar fiind obiectele „urmăririi" terorii finale a lui Satan. Chiar şi în cazul israeliţilor de la Marea Roşie, doar o întorsătură miraculoasă şi providenţială a evenimentelor va permite naţiunilor din vest să scape fără a fi anihilate complet. Dar în momentul crucial, „Marea Roşie" a atacului atomic comunist va fi zădărnicită, iar oştile inspirate de Satanism ale lumii comuniste vor fi îngropate chiar în holocaustul atomic pe care îl vor fi început. Aceasta nu înseamnă că naţiunile occidentale vor scăpa de orice distrugere. Departe de asta. Totuşi, în comparaţie cu ceea ce s-ar fi întâmplat dacă Cel Atotputernic nu ar fi intervenit, aceasta va fi considerată o mare eliberare.

Astfel, puteţi vedea că episodul eliberării israeliţilor la Marea Roşie şi al distrugerii egiptenilor este pur şi simplu amplificarea şi extinderea adevărului tipic al celei de-a zecea plăgi. Este o imagine profetică a mâniei finale a lui Dumnezeu, implementată prin om, asupra tuturor celor care vor fi măturaţi ca nişte „gunoaie" în pregătirea noului Împărăţie milenară. În acel ceas, numai puterea mea va putea elibera, aşa cum a fost spus de Moise: „Nu vă temeţi, staţi pe loc şi vedeţi mântuirea Domnului... Domnul va lupta pentru voi, iar *voi* veţi tăcea." (***Exod 14:13-14***). Căci în ziua aceea voi despărţi pe cei ce îşi pun încrederea în Mine. Îngerul prezenţei Mele va sta între ei şi cei ce vor fi distruşi. (***Exod 14:19-20***). El va fi un acoperământ protector peste sângele răscumpărat, dar El va fi ca întunericul haosului şi al condamnării pentru cei ce nu se supun dreptăţii Mele. Şuvoiul bătăliei îi va copleşi şi vor pieri de pe pământ.

După traversarea Mării Roşii şi eliberarea de sub egipteni, israeliţii au cântat un cântec *Domnului* . Este consemnat în Exod, capitolul 15. În Apocalipsa, capitolul 15, este o imagine a sfinţilor mântuiţi şi glorificaţi, cântând şi ei. „Şi cântau cântecul lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, şi cântecul Mielului, zicând: «Mari şi minunate sunt lucrările *Tale*, Doamne Dumnezeule Atotputernic; drepte şi adevărate sunt căile *Tale* , *Împărate* al sfinţilor!»" (Apocalipsa 15:3). Da, poporul Meu, mulţi vor vedea lucrările Mele mari şi minunate în această zi din urmă; căci puternică va fi puterea Mea în mijlocul celor ce sunt pe deplin ai Mei; şi puternică va fi puterea Mea în răsturnarea forţelor răutăţii. Dar mai important decât atât, locuitorii pământului vor începe să înveţe CĂILE MELE, care sunt adevărate şi drepte. Şi, în timp, pământul va fi plin de cunoaşterea Gloriei Mele. Aşa vor domni sfinţii în glorie în dreptate peste un pământ curăţit şi pe deplin mântuit.

(Sfârşitul profeţiei)

[pentru a continua cu expunerea ***Apocalipsei 20-22***, citiţi aceste articole din seria de mai jos:]

- Mileniul
- Noul Ierusalim

MILENIUL

https://www.firstloveministry.com/Earls/manifest_2/X12-millennium.htm

„Permiteţi-mi să vă vorbesc , poporul meu, despre era împărăţiei care vine. Nu este oare chiar acea «zi» de odihnă de o mie de ani despre care citiţi în Cuvântul Meu? (***Apocalipsa 20:1-6***).

© Biblioteca Spirituală

Este ziua aceea când omul se va odihni de toate asupririle vrăjmaşului, chiar ale lui Satan. Căci voi lega vrăjmaşul şi el nu va mai înşela neamurile timp de o mie de ani. Şi nu va fi oare pace şi dreptate peste tot? Şi nu se va bucura poporul Meu de roadele muncii sale? Şi nu va fi oare multă bucurie pe pământ?"

Cum, zic eu, va fi posibil ca astfel de condiţii să se manifeste? Oare doar pentru că Satana va fi legat? Nu, este mai mult decât atât. Căci voi întinde un baldachin al dreptăţii peste pământ prin intermediul conducătorilor drepţi care vor fi responsabili de toate lucrurile. Căci toate lucrurile vor fi guvernate de acel Trup care va fi înălţat *la* Mine şi glorificat de Mine. Căci cei din acel Trup nu vor mai fi de pe pământ, nici legaţi de lucrurile pământeşti. Nici nu vor fi ispitiţi în vreun fel de dorinţele şi preocupările celor care sunt încă în trup. Căci vor fi biruit complet toate lucrurile; şi vor fi fost conformaţi chipului omului Hristos Isus. Ei vor domni şi vor domni împreună cu El şi vor îndeplini poruncile Sale în toate. Chiar şi aşa, vor putea guverna în dreptate toate treburile pământului. Din moment ce nu vor fi de pe pământ, nu vor fi influenţaţi de lucrurile pământeşti. Ci, în victorie deplină, vor trăi în tărâmurile cereşti care înconjoară pământul, chiar tărâmurile unde lumina şi slava Mea sunt manifeste. Ei vor pleca şi vor veni de pe acel tron central care va fi stabilit în ceruri, deasupra pământului. Îşi vor îndeplini responsabilităţile pe pământ şi se vor întoarce pentru a primi instrucţiuni şi sfaturi. Tot aşa voi întinde acest baldachin al judecăţii drepte şi dreptăţii peste pământ. Căci nu este scris oare că „ ochii *voştri* vor vedea *fiinţa voastră" ?*„învăţători"? (Isaia 30:20). Şi nu se referă aceasta la timpul când sfinţii glorificaţi se vor arăta din când în când celor de pe pământ şi îi vor învăţa despre voia Mea pentru ei? Şi nu este scris că vor auzi un glas care spune: „aceasta este calea, umblaţi pe ea"? (Isaia 30:20-21). Tot aşa, sfinţii Mei glorificaţi vor fi la datoria de a vorbi din când în când celor care au nevoie de instrucţiune şi îndrumare, iar glasul lor va fi auzit, iar cei care aud vor şti că Domnul slavei îi călăuzeşte.

Şi acum, vreţi să ştiţi mai departe ce voi face în zilele care vor veni? Voi face ca toate naţiunile să vină la Ierusalim pentru a da recunoaştere şi onoare guvernului central care va fi stabilit acolo. (***Zaharia 14:16-17***) Reprezentanţi oficiali vor veni anual la Ierusalim şi vor primi învăţătură şi îndrumare pentru ţările lor în căile Domnului. Unele naţiuni vor fi mai supuse decât alte naţiuni. Acele naţiuni care au cunoscut Evanghelia şi au trăit în tradiţia şi înţelegerea creştină vor fi unite în supunere faţă de guvernul Ierusalimului. Ele vor constitui o confederaţie de naţiuni care va fi cunoscută sub numele de Împărăţia lui Israel, căci vor fi unite într-una cu sămânţa fizică regenerată a lui Israel, care va locui atunci în ţara făgăduinţei. Şi aceste două împreună: sămânţa fizică a lui Avraam care L-a acceptat pe Domnul şi a venit sub stăpânirea Lui, vor fi unite în confederaţie cu acele naţiuni ale seminţiei spirituale a lui Avraam unde adevărul a fost pe deplin acceptat şi unde guvernele sunt în deplin acord cu principiile dreptăţii stabilite de guvernul Ierusalimului. Acestea sunt cele două beţe care vor fi unite în ziua aceea pentru a forma o confederaţie de naţiuni. (***Ezechiel 37:15-19***). Unul este toiagul lui Iuda, care reprezintă sămânţa fizică a lui Avraam, curăţită şi purificată şi adusă în legătura Noului Legământ. Celălalt va fi toiagul lui Efraim, sau naţiunile creştine care au primit plenitudinea evangheliei şi au intrat în legătura legământului ca moştenitori spirituali ai făgăduinţei. Aceste două unite vor constitui împrejurimile fizice ale Împărăţiei în ziua aceea.

În afara sferei acestor naţiuni ale Împărăţiei vor exista alte naţiuni care nu sunt la fel de avansate spiritual, iar popoarele lor nu vor avea suficientă cunoaştere şi înţelegere a căilor Domnului pentru a fi pe deplin pregătite să se supună guvernului Ierusalimului. Chiar şi aşa, li se va cere să dea o credinţă simbolică acelui guvern şi să se prezinte *Domnului* în Ierusalim. Lumina adevărului Meu nu va pătrunde la fel de pe deplin în aceste naţiuni ca în naţiunile aliniate cu guvernul Ierusalimului. Chiar şi aşa, vor fi mai lenţi în a răspunde la ceea ce va fi cunoscut în ziua aceea, când căile Mele vor fi dezvăluite prin reprezentanţii Mei aleşi din Ierusalim. Căci nu este scris oare că „din Sion va ieşi legea şi cuvântul Domnului din Ierusalim"? (Isaia 2:3). Chiar şi aşa, Sionul reprezintă acel baldachin al domniei drepte care va fi întins peste pământ, pe măsură ce sfinţii Mei glorificaţi vor fi însărcinaţi cu toate lucrurile. Dar din Ierusalim vor fi declarate cuvântul Meu şi adevărul Meu, pe măsură ce slujitorii Mei aleşi din acea zi vor ieşi să proclame ceea ce Eu

© Biblioteca Spirituală

am nevoie pentru viaţă şi nemurire.

Căci voi face cunoscute cerinţele care sunt necesare pentru ca locuitorii pământului să intre în viaţa nemuritoare. Tot aşa, mulţi dintre cei care se vor naşte în acea zi vor îndeplini aceste cerinţe şi vor continua să trăiască fără să vadă moartea. Mulţi dintre aceştia vor trăi până la sfârşitul mileniului, când vor fi mutaţi în împărăţia cerească. Alţii vor continua să trăiască în viaţă nemuritoare pe pământ chiar şi dincolo de mileniu. Vă spun că *încep* să-i ofer poporului meu o licărire a vastului meu plan care acoperă veacurile viitoare, căci poporul meu a fost atât de limitat în înţelegerea sa şi a fost atât de cumplit de ignorant în ceea ce priveşte ceea ce intenţionez să realizez pe acest pământ în veacurile viitoare. De aceea, încep să ofer o perspectivă mai amplă asupra a ceea ce vine, pentru ca poporul meu să se minuneze de ceea ce am plănuit şi să mă iubească datorită măreţiei şi bunătăţii scopului meu.

Şi acum vrei să ştii mai multe despre condiţiile care vor exista pe pământ? Va fi chiar ca un munte care este ridicat deasupra tuturor celorlalţi munţi şi dealuri. (***Isaia 2:2***) Tot aşa va fi muntele sau împărăţia Domnului înălţat deasupra tuturor celorlalte împărăţii sau neamuri, căci slava Domnului va fi prezentă, iar condiţiile de viaţă, sănătate şi prosperitate în împărăţie vor fi atât de mari, încât toate neamurile vor privi *spre* Ierusalim şi *spre* împărăţie pentru a primi pricepere în căile Domnului. Şi mulţi vor zice: „Haidem să ne suim *la* muntele sau împărăţia Domnului şi să învăţăm căile Lui!" (Isaia 2:3) Tot aşa vor veni ei să caute pricepere şi înţelepciune în toate căile Domnului. Şi ambasadorii împărăţiei vor merge la toate neamurile ca să le înveţe ce vrea Domnul să ştie. Şi vor fi mulţi care vor zice: „Haidem să căutăm pe Domnul şi să ne unim cu împărăţia Domnului". Pe măsură ce timpul trece, alte naţiuni se vor alătura confederaţiei regatului naţiunilor, iar graniţele regatului se vor lărgi mereu pentru a primi tot mai multe naţiuni.

Însă vor exista şi alte naţiuni care vor dori să-şi menţină poziţia independentă şi nu vor deveni parte a confederaţiei împărăţiei. În cele din urmă, spre sfârşitul mileniului, vor începe să se îndepărteze din ce în ce mai mult de căile Domnului. În ciuda gloriei şi măreţiei a ceea ce se vede în tărâmul împărăţiei, vor dori să-şi afirme propria independenţă şi să-şi dezvolte propriile căi. Curentele liberale de gândire vor deveni populare şi mulţi vor începe să studieze şi să se gândească la felul în care erau lucrurile odinioară în zilele dinaintea mileniului. Şi vor fi înşelaţi să creadă că pot construi o civilizaţie chiar mai mare decât cea din tărâmul împărăţiei. Vor începe să se umfle de mândrie, dorind să-şi croiască propriul drum şi să-şi construiască propria societate. Şi vor începe să poftească la lucruri care au fost în mare parte desfiinţate în timpul domniei drepte şi crescânde a anilor milenari. Şi din nou vor fi într-o stare care îi va face să fie gata să fie înşelaţi de Satana şi oştirile sale. Neiubind adevărul, ei se vor întoarce spre deşertăciune şi, încă o dată, la sfârşitul mileniului, Domnul îi va permite lui Satan să iasă şi să aducă amăgire şi orbire, pentru că inimile oamenilor din aceste naţiuni nu vor fi drepte faţă de Dumnezeu. (***Apocalipsa 20:3***). Satan îi va face să se întoarcă tot mai mult către dorinţele propriilor lor căi. Vor începe să lepede „jugul" guvernului Ierusalimului, căruia i-au dat credinţă simbolică, şi se vor răzvrăti la orice încercare de a le aduce o mai bună înţelegere a căilor Domnului.

Chiar şi aşa va exista o divizare şi o ruptură treptată între acele naţiuni care se află în tărâmul Împărăţiei şi sunt complet supuse guvernului Ierusalimului şi acele naţiuni care vor să-şi afirme propria independenţă. Această divizare va creşte de-a lungul timpului până când va exista o divizare completă şi, încă o dată, o societate inspirată de Satana va începe să crească pe pământ. Domnul nu va interveni direct pentru a opri acest lucru, deoarece este în scopul Său să-i testeze din nou pe locuitorii pământului şi să-i facă să vadă deşertăciunea propriilor lor căi. Astfel, pe măsură ce inimile lor se îndepărtează de Domnul, Satana este din nou eliberat din închisoarea sa pentru a înşela acele naţiuni care şi-au afirmat independenţa şi au dorit să fie libere să-şi urmeze propriile căi. (Apocalipsa 20:7-8) Şi, fiind înşelaţi, vor începe treptat să pună temelia pentru o altă rebeliune la scară largă împotriva lui Dumnezeu şi împotriva unsului Său.

Nu credeţi că aceste lucruri se vor întâmpla într-o perioadă scurtă de timp. Căci vă spun *că* i-au trebuit lui Satan multe sute de ani pentru a aduce omul în starea de haos şi rebeliune care se manifestă astăzi, o rebeliune atât de mare încât va trebui să intervin şi să aduc judecata. Satan a putut face asta cu omul în starea sa actuală de corupţie şi pângărire prin păcat. Acum

© Biblioteca Spirituală

gândiți-vă, după marele mileniu de pace și dreptate, când Satan va fi din nou dezlănțuit pentru o scurtă perioadă, lumea va fi avut beneficiul a câteva sute de ani de binecuvântări ale luminii și adevărului în demonstrații și aplicații practice. Nu credeți că Satan va putea întoarce inimile oamenilor într-o perioadă scurtă de timp. Va dura din nou multe sute de ani până când Satan va putea din nou să lanseze orice fel de rebeliune care va ajunge la amploarea în care intervenția divină va deveni din nou o necesitate. Căci vă spun că *mai* sunt multe epoci care vor veni și vor trece înainte de rebeliunea finală despre care citiți în ***Apocalipsa 20:8-9***. Și multe sute, da, mii, vor fi intrat într-o stare de viață nemuritoare *pe* pământ. Prin urmare, influența dreptății va fi mare chiar și după ce Satana își va fi practicat înșelăciunile timp de sute de ani. Și vor trece multe milenii până când va fi în sfârșit capabil să înșele în măsura în care națiuni întregi vor fi din nou prinse în mrejele amăgirilor sale. Așadar, nu luați în considerare ceea ce omul a învățat, nici ceea ce face ca Cuvântul lui Dumnezeu să nu aibă *niciun* efect. Căci voi dezvălui prin Duhul Meu în această zi multe mistere care au fost ascunse și nimeni nu le va înțelege, cu excepția celor care sunt atrași de Mine, pentru că percep că inimile lor sunt pregătite să primească mai multă lumină și revelație.

În ***Apocalipsa 20:3***, este scris că Satana este din nou dezlegat pentru puțin timp. Să nu credeți că eu calculez timpul după conceptele *voastre* limitate. Căci nu este scris că „o zi este pentru Domnul ca o mie de ani și o mie de ani ca o zi" (***2 Petru 3:8***). Prin urmare, dacă o zi este ca o mie de ani, un „puțit timp" este cu siguranță o perioadă de timp care se extinde dincolo de o zi sau două.

Și acum gândiți-vă la ceea ce aș vrea să dezvălui cu privire la acele vremuri de după cei o mie de ani de pace. Vă spun , mileniul de pace care este pe cale să se apropie de locuitorii pământului este sabatul odihnei după șase mii de ani de muncă. El completează acel ciclu de răscumpărare în care cel puțin un număr de copii ai mei vor fi intrat în regenerarea deplină pe care am intenționat-o. Căci nu este scris că în ziua a opta toți copiii de parte bărbătească trebuiau să fie circumcișii? (***Leviticul 12:3***). Și nu este circumcizia acel rit care ilustrează regenerarea completă a omului interior, prin care ocara acestei lumi și a cărnii ei este complet îndepărtată, iar viața este lansată pe deplin în acel tărâm superior pe care l-am rânduit, operând într-un trup glorios care este capabil să intre în tărâmuri și mai înalte de glorie și putere în mine? Așadar, gândiți-vă că va dura o mie de ani pentru ca cei care conduc și domnesc cu mine să sfătuiască, să instruiască și să vegheze asupra locuitorilor pământului, astfel încât un număr minim de copii ai mei să ajungă la locul în care pot fi pe deplin și complet eliberați în tărâmurile superioare, așa cum biserica care este trupul meu va fi intrat la începutul mileniului. Căci nu este scris că biserica, cei adevărați chemați afară, care vor fi pe deplin și complet chemați afară din lume la sfârșitul necazului pământului, sunt un fel de pârgă a creaturilor mele? (***Iacov 1:18***). Și dacă biserica care este trupul meu este pârga unei recolte mai mari, atunci va dura o mie de ani până când acea recoltă va fi gata să fie secerată și pe deplin regenerată și mutată în tărâmurile cerești. Aceasta va avea loc la începutul celei de-a opta zile, după sabatul de o mie de ani de pace și dreptate.

Și apoi va urma o altă zi, pe măsură ce planul Meu continuă să se desfășoare pe pământ. Multe lucruri se vor întâmpla în timpul celei de-a opta zile și în următoarele, care îi vor conduce pe locuitorii pământului la o înțelegere mai deplină a tot ceea ce am intenționat. De asemenea, va exista o dezvoltare suplimentară a activităților lui Satan pentru a realiza ultima sa încercare de a răsturna ceea ce este din voința și planul Meu drept. Dar nu va reuși. Căci ceea ce voi stabili pe pământ într-o împărăție a adevărului și dreptății va crește mereu în putere și stăpânire. Acele națiuni pe care Satan le va aduce în cele din urmă sub controlul său nu vor putea împiedica ceea ce voi realiza în confederația regatului națiunilor. Dar acele națiuni care au respins voința Mea perfectă pentru ele vor ajunge în cele din urmă la o înțelegere a naturii anumitor mistere din structura fizică a lucrurilor și vor avea încredere în capacitatea lor de a distruge complet ceea ce se află în interiorul conclavului regatului. Vor începe să dezvolte o super-armă care va distruge complet ceea ce consideră ei fanatismul celor care sunt aliniați cu guvernul Ierusalimului. După ce și-au perfecționat planul de a elimina orice opoziție față de planul lor de dominație mondială, ei vor ataca chiar fortăreața domniei împărăției, chiar Ierusalimul și împrejurimile sale. Vor

© Biblioteca Spirituală

înconjura ceea ce este numit în cartea Apocalipsa „tabăra sfinţilor” (Apocalipsa 20:9). Aceasta o vor face prin intermediul unor echipamente electronice concepute pentru a concentra instrumente distructive de natură super-secretă asupra unei ţinte centrale. După ce şi-au finalizat planurile, vor începe să pună în mişcare complotul lor diabolic. Dar înainte de a putea îndeplini pe deplin ceea ce şi-au propus, Domnul Gloriei va coborî cu o distrugere aprinsă de sus.Întreaga atmosferă a Pământului va fi cuprinsă de flăcări, iar pământul va primi un botez al focului, pe măsură ce elementele se vor topi de o căldură arzătoare. (***2 Petru 3:12***) Locuitorii împărăţiei vor fi schimbaţi instantaneu, pe măsură ce trupurile lor se vor îmbrăca în slava cerească. Cei care nu sunt pregătiţi să fie schimbaţi vor fi distruşi în ceea ce priveşte partea fizică. Toţi locuitorii naţiunilor care au conceput răzvrătirea vor fi mistuiţi instantaneu.

Rezultatul botezului focului pământului va fi ceruri (atmosferă) complet noi şi un pământ nou. Marea nu va mai fi. (***Apocalipsa 21:1***) Pe măsură ce elementele se dizolvă şi se schimbă, pământul va fi lansat într-un nou tărâm în ceruri, în progresul său înainte, în scopul pe care l-am rânduit. Pământul va fi atunci pregătit pentru o nouă manifestare a vieţii, dar de o natură diferită de cea care există pe el.

Când, întrebaţi voi, se vor întâmpla toate aceste lucruri? Vă spun din nou, nu credeţi că se vor întâmpla într-o perioadă scurtă de timp. Căci va fi nevoie de un alt ciclu de timp după încheierea săptămânii actuale de manifestare, care este consumată de sabatul milenar. După următorul ciclu şi sabatul său final, toate aceste lucruri vor fi: „Priviţi, de aceea, slava Dumnezeului *vostru* şi scopul Său care se desfăşoară şi pregătiţi- *vă* inima să primiţi din bunătatea Lui în acest ceas.”

(Sfârşitul profeţiei)

NOUL IERUSALIM

https://www.firstloveministry.com/Earls/booklets/vsa/vsa02.htm

[Construcţia dezvoltării de-a lungul istoriei]

„Să vă arăt”, *zice* Domnul , „ce va veni *pe* pământ, pe măsură ce Împărăţia care a fost pregătită începe să funcţioneze cu toată puterea şi face ca pământul să fie atras pe o nouă orbită de rectificare şi restituire. Căci toate lucrurile pe care le-au spus profeţii trebuie să se împlinească (***Faptele Apostolilor 3:21***), şi cunoaşterea slavei Domnului va umple pământul aşa cum apele acoperă marea (***Habacuc 2:14***). Acum, slava Domnului va fi centrată în Noul Ierusalim, care se va coborî din cer *pe pământ (**Apocalipsa 21:2, 10**). Aici este un mister care trebuie explicat şi chiar acum vi* -l dezvăluiesc . Noul Ierusalim a fost în pregătire de mulţi ani. Începutul său a fost chiar înainte de începutul erei creştine. Temeliile sale erau puse în acelaşi timp în care oraşul Ierusalim din ţara Palestinei devenea centrul Împărăţiei lui Israel; în zilele în care David a făcut ca oraşul să fie complet cucerit şi a început să-l construiască ca oraş al regilor şi centru guvernamental al naţiunii alese. Chiar şi Aşadar, în aceleaşi zile a început să se facă Ierusalimul de sus şi să-şi exercite influenţa asupra treburilor pământului. Căci precum în cer, aşa trebuie să fie şi pe pământ. Căci tot ce este pământesc este modelat după cele cereşti; iar Ierusalimul pământesc este o reflectare a Ierusalimului care este în ceruri.

Încă de la începutul erei creştine, când paradisul de sus a fost deschis sfinţilor mântuiţi, multă muncă la Noul Ierusalim a fost desfăşurată de cei a căror afinitate faţă de tărâmul său a fost suficientă pentru a se acorda cu intensitatea sa vibraţională şi a căror proiecţie de putere a atins puterea necesară pentru a le permite să manipuleze şi să canalizeze substanţa-material pulsatil din care este format Noul Ierusalim. Căci numai cei acordaţi la frumuseţea tărâmului său şi foarte pricepuţi în proiecţia gândurilor şi emoţiilor pot fi folosiţi pentru a ajuta la construirea acelui oraş ceresc. Nu credeţi că cei care funcţionează în corpurile lor sufleteşti în paradis sunt leneşi. Căci după ce hainele pământeşti sunt lăsate deoparte în moarte, sfinţii mântuiţi încep să îndeplinească scopurile Dumnezeului lor în tărâmurile de sus. După o perioadă de odihnă şi reflecţie asupra lecţiilor vieţii lor pământeşti, ei încep să fie folosiţi în diverse moduri, în conformitate cu

© Biblioteca Spirituală

înţelegerea şi dezvoltarea lor spirituală. Deşi există cicluri de repaus şi aşteptare şi deşi împlinirea completă nu va veni până când corpurile lor fizice pierdute nu sunt restaurate, sfinţii din paradis sunt ocupaţi cu sarcinile desemnate.

Temeliile Ierusalimului de sus au fost puse de Dumnezeul *vostru*. Numai înţelepciunea şi puterea divină pot pune ceea ce este temelia, fie că este în ceruri, fie pe pământ (***1 Corinteni 3:11***). După aşezarea temeliilor, zidul şi suprastructura de bază a oraşului au fost formate de fiinţele angelice mai avansate, sub îndrumare şi îndrumare divină. La acea vreme, nu existau oameni mântuiţi în tărâmurile superioare ale paradisului, unde era modelat Noul Ierusalim. Toţi cei care trăiseră pe pământ erau limitaţi la tărâmurile Şeolului din interiorul pământului. Chiar şi cei ale căror suflete fuseseră mântuite prin jertfele de animale trebuiau să rămână în tărâmurile de jos până când preţul de răscumpărare al păcatului era plătit integral prin jertfa Fiului lui Dumnezeu. Numai atunci puteau fi eliberaţi în tărâmurile paradisului de sus.

[Prezentare generală a răscumpărării şi introducere în nivelurile cerului]

Acest lucru este descris în Scriptură prin cetăţile de refugiu care au fost desemnate de ambele părţi ale Iordanului. Acestea ofereau protecţie celor care căutau refugiu în ele până când se putea face dreptate. Cei găsiţi vrednici de protecţie continuă rămâneau în cetatea de refugiu până la moartea Marelui Preot care era în funcţie la acea vreme; apoi erau liberi să se întoarcă la casele lor. (***Numeri 35:25-28***). Acesta este un tip, *spune* Domnul, al ceea ce a fost oferit în tărâmurile nevăzute înainte de crucea de pe Calvar. Existau „cetăţi de refugiu" în tărâmurile de jos pentru cei ale căror păcate fuseseră iertate prin jertfele de sânge. Acolo erau protejaţi de atacurile pline de ură şi sălbăticie atât din partea duhurilor rele, cât şi a oamenilor nemântuiţi. Trebuiau să rămână în aceste „cetăţi de refugiu" până la moartea lui Isus Hristos, Marele Preot antitipic. Apoi erau „eliberaţi" pentru a fi duşi în acea „casă" care fusese pregătită în paradisul de sus. Acesta este motivul pentru care Isus Hristos a coborât mai întâi în părţile inferioare ale pământului. „El a dus robia şi a dat daruri *oamenilor* ". (Efeseni 4:8). Cu alte cuvinte, El i-a scos din captivitate pe cei captivi. El i-a scos din Şeol din interiorul pământului pe cei care (chiar dacă erau mântuiţi) erau încă ţinuţi „captivi" în împrejurimile pământului, deoarece preţul eliberator integral nu fusese plătit. Dar după moartea şi învierea Sa, El i-a condus personal pe sfinţii din epocile precreştine la noua lor casă în paradis. Astfel, El „a dat daruri *oamenilor* ". Deşi a inclus mult mai mult, „darurile" au oferit o nouă casă celor pe care i-a condus din Şeol. După ce i-a lăsat pe sfinţi în paradis, Isus S-a înălţat „mult mai presus de toate cerurile" (Efeseni 4:10). Declaraţia inspirată prezintă adevărul că există mai multe ceruri (vezi şi II Corinteni 12:1-4). Aceste „ceruri" nu sunt departe, dincolo de o stea îndepărtată, ci sunt tărâmuri sau „straturi" invizibile care înconjoară şi se suprapun *peste*pământul, unul deasupra celuilalt, progresând în afară (sau îndepărtându-se) de pământ şi, de asemenea, progresând „în sus" către niveluri vibraţionale mai înalte, până când se atinge cerul cel mai înalt. Primul cer, sau paradisul, se află dincolo de învelişul atmosferic al pământului şi dincolo de raza de acţiune a spiritelor satanice care ocupă zona imediată din jurul pământului şi în interiorul pământului. Satan este numit în relatarea inspirată „prinţul puterii văzduhului" (***Efeseni 2:2***), arătând că stăpânirea sa se apropie îndeaproape de zona atmosferei pământului.

[Paradis: grădină pentru constructorii oraşului]

De la moartea şi învierea lui Hristos, cei mântuiţi care mor merg direct în paradis, pe care Isus l-a numit „*sânul lui Avraam*" (***Luca 16:22***). Aceasta transmite ideea de confort şi odihnă. Întrucât paradisul este doar „primul cer" din perspectiva celor care părăsesc sfera pământească, nu este tărâmul interior al Dumnezeului Celui Preaînalt; nici tărâmurile înconjurătoare, care sunt rezervate celor care nu au fost niciodată întinaţi de păcat. Paradisul corespunde „tărâmului grădinii" din afara moşiei Regelui şi a tărâmurilor celor care sunt în slujba Lui deplină. Este un tărâm de mare frumuseţe şi pace. Peisajul este destul de asemănător cu cel pământesc, dar mai pulsant şi „viu", cedând mai mult puterilor creative ale gândirii şi dinamicii interioare a caracterului frumos exteriorizat. Corespunde pe planul sufletului „paradisului" sau grădinii

© Biblioteca Spirituală

Edenului, care a fost pierdută de oamenii de carne. Astfel, într-o oarecare măsură, celor ale căror suflete sunt mântuite li se permite reintrarea într-un paradis fără păcat. Însă intrarea deplină în starea pierdută nu vine decât la răscumpărarea trupului fizic şi la intrarea în Împărăţia pregătită pentru cei care Îl iubesc pe Domnul. Tărâmurile interioare ale cerurilor nu pot fi deschise, decât celor care intră în răscumpărarea supremă a trupului fizic, chiar glorificarea trupului de carne până când acesta este modelat asemenea *trupului* glorios al lui Hristos (***Filipeni 3:21***). Cei care încă funcţionează în acel vehicul secundar numit suflet sunt limitaţi la tărâmul paradisului. În timp ce aşteaptă răscumpărarea lor completă, cei răscumpăraţi din paradis sunt angajaţi în multe activităţi utile care sunt legate de venirea Împărăţiei Cerurilor pe pământ. Una dintre cele mai importante este lucrarea făcută la Noul Ierusalim de către mulţi sfinţi din tărâmurile superioare ale paradisului.

[Influenţa orbitală asupra Pământului de-a lungul istoriei]

Noul Ierusalim de sus a început să exercite o influenţă mai pronunţată asupra cursului evenimentelor pământeşti în zilele naşterii lui Mesia. Deşi se afla atunci în stadiile sale iniţiale, doar cu o fundaţie şi o structură rudimentară, a fost coborât în atmosfera Pământului şi a devenit steaua călăuzitoare care i-a condus pe magii de la răsărit la locul unde s-a născut Isus. Noul Ierusalim este un oraş ceresc şi nu poate fi văzut de cei din lumea fizică decât în anumite condiţii. Când intră în contact cu atmosfera Pământului, emite o glorie care atinge raza vibratorie a vederii fizice. Apoi apare în cer ca o lumină sau o stea. Noul Ierusalim este acum pregătit pentru a doua sa coborâre în atmosfera Pământului. Va fi apoi gata pentru a fi ocupat de cei care sunt destinaţi să fie în Împărăţia cerească, conducând şi domnind cu Hristos. Va deveni casa şi sediul guvernului ceresc care va domni peste locuitorii pământului. Va fi stabilit într-o polaritate specială cu Ierusalimul de pe pământ, iar cele două Ierusalimi, unul în ceruri şi unul pe pământ, vor oferi mijloacele pentru aducerea întregului tărâm pământesc la plinătatea scopului Dumnezeului *vostru*.

La începutul mileniului, Noul Ierusalim va fi coborât în stratosfera superioară şi va rămâne acolo până la sfârşitul mileniului, apoi va fi retras din vecinătatea pământului pe măsură ce Satana este din nou eliberat din adâncul fără fund pentru a înşela anumite naţiuni. (***Apocalipsa 20:7-9***). După rebeliunea finală, când pământul va primi botezul focului, Noul Ierusalim va coborî din nou pe pământ. Aceasta va urma „cerului nou şi pământului nou", aşa cum este descris de apostolul Ioan (***Apocalipsa 21:1-2***). În acel moment, Noul Ierusalim nu va rămâne în stratosfera superioară ca în timpul mileniului, ci va coborî chiar în împrejurimile pământului, făcând posibilă împlinirea relatării inspirate a apostolului Ioan: „Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii şi El va locui cu ei şi ei vor fi poporul Lui şi Dumnezeu Însuşi va fi cu ei şi Dumnezeul lor va fi. Şi Dumnezeu va şterge toate lacrimile din ochii lor; Şi moartea nu va mai fi. Nici tânguire, nici ţipăt, nici durere nu va mai fi, pentru că lucrurile dintâi s-au dus. Şi Cel ce şedea *pe* tron a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi!" (***Apocalipsa 21:3-5***).

[Oraşul miresei: uniunea cu pământul]

Veţi observa, *spune* Domnul, că această coborâre finală a Noului Ierusalim este descrisă de Ioan ca „*cetatea sfântă, noul Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei*" (***Apocalipsa 21:2***). Aceasta este acea uniune supremă a cerului şi a pământului, care este obiectul lucrării răscumpărătoare a lui Isus Hristos, unde omul este pe deplin reunit cu creatorul şi tatăl său ceresc şi unde efectele păcatului *asupra* pământului şi asupra omului pământesc sunt complet anulate. Începutul acestei uniuni este descris prin profetul Isaia ca căsătoria ţării şi a Israelului pământesc cu fii mântuiţi şi glorificaţi. „ Nu vei mai fi numită Părăsită şi ţara *ta* nu va mai fi numită Pustiit; ci *te* vei numi Hefziba şi ţara *ta* Belia, căci Domnul *se va bucura* de *tine* şi ţara *ta* se va mărita. Căci cum *se căsătoreşte* un tânăr cu o fecioară, aşa se vor căsători fiii *tăi cu tine; şi cum se bucură* mirele de mireasă, aşa se va bucura Dumnezeul *tău de tine"* (***Isaia 62:4-5***). „Fiii" de aici sunt oamenii glorificaţi care au fost uniţi cu Domnul în Noul Ierusalim, iar o astfel de unire în Împărăţia cerească este asemănată în cartea Apocalipsa cu cea a

© Biblioteca Spirituală

unei Mirese şi a unui Mire. Dar va exista o unire ulterioară atunci când cetatea cerească va coborî pentru a fi unită cu pământul. Atunci, fiii glorificaţi din Ierusalimul ceresc vor fi uniţi în asemănarea căsătoriei cu fiica fecioară a Ierusalimului pământesc: rămăşiţa curăţită şi restaurată a lui Israel care locuieşte în ţara Palestinei. De asemenea, Domnul va fi unit cu poporul Său pământesc ca Mire şi Mireasă, căci precum în cer, aşa trebuie să fie şi pe pământ. Aşa cum Domnul are o Mireasă cerească în Ierusalimul de sus, aşa va avea El o Mireasă pământească în Ierusalimul de jos.

În etapele sale iniţiale, această unire a cerului şi a pământului are loc la începutul Mileniului, dar împlinirea sa completă aşteaptă noul cer şi noul pământ. Veţi observa că de două ori în cartea Apocalipsa, Noul Ierusalim este văzut de Ioan ca coborând din cer (***Apocalipsa 21:2, 21:9-10***). Prima menţionată este cea care urmează noului cer şi noului pământ, căci Ioan consemnează o imagine panoramică a desfăşurării istoriei *până la* punctul culminant al planului Domnului pentru pământ. Imediat după această proiecţie în viitorul îndepărtat, vine la Ioan unul dintre cei şapte îngeri care aveau cele şapte potire pline cu cele şapte plăgi din urmă, arătându-i o altă imagine a sfântului Ierusalim coborând şi oferindu-i, de asemenea, o imagine detaliată a construcţiei sale (***Apocalipsa 21:9, 22:7***). Faptul că unul dintre îngerii ultimelor plăgi i-a deschis această viziune lui Ioan arată că scena descrisă este una care va avea loc la sfârşitul epocii prezente, ca pregătire pentru domnia milenară; în timp ce viziunea generală anterioară nu va avea loc decât peste multe epoci. Acest lucru este demonstrat şi mai mult de faptul că această imagine detaliată a Noului Ierusalim şi influenţa pe care o va avea asupra pământului îi sunt înfăţişate lui Ioan ca „lucruri care trebuie să se facă în curând" (***Apocalipsa 22:6***), iar imediat Domnul Isus dă porunca suplimentară: „Iată, Eu vin curând" (***Apocalipsa 22:7***). Aceste afirmaţii sunt cu siguranţă legate de epoca prezentă şi de împlinirea ei. Mai mult, Noul Ierusalim care coboară după cerul nou şi pământul nou este văzut ca „o mireasă împodobită pentru soţul ei" (***Apocalipsa 21:2***); în timp ce în scena referitoare la începutul erei milenare care se *apropie* acum , oraşul este văzut ca „*mireasa, soţia Mielului*" (***Apocalipsa 21:9***). Aceasta se datorează faptului că Isus nu mai este văzut ca „un miel" după ce Împărăţia milenară este complet inaugurată şi în veacurile viitoare.

Noul Ierusalim este în primul rând şi în primul rând oraşul Miresei. Deşi nu toţi cei care vor locui acolo îndeplinesc rolul Miresei, ei vor fi strâns legaţi de grupul Miresei. Mireasa va rămâne aproape de Domnul ei, preluând conducerea treburilor oraşului sfânt; căci acesta este domeniul ei. Alţii, care nu fac parte din Mireasă, vor fi angajaţi în supravegherea directă a treburilor pământului; căci vor fi trimişi în misiuni pe pământ pentru a-şi îndeplini responsabilităţile şi apoi se vor întoarce. Pe lângă multe îndatoriri legate de Oraşul Sfânt în sine, Mireasa va fi folosită într-un mod particular care se referă la conceperea vieţii veşnice a celor care locuiesc pe pământ după ce Împărăţia milenară va fi stabilită. Din această cauză, ea va fi periodic angajată în „îngrijirea maternă" a multora care vor creşte pe pământ şi vor intra în maturitate şi vor manifesta filiaţia fără a păcătui vreodată. Din când în când, membrii grupului Miresei vor coborî pe pământ în acest scop de „*îngrijire maternă*". Nicio altă perspectivă asupra acestei funcţii nu va fi dezvăluită în prezent. Cu excepţia acestor vizite periodice pe pământ, sfera de slujire a Miresei va fi în propriul ei oraş ceresc.

[Lumina gloriei]

Acum permiteţi-mi să vă arăt mai multe despre oraşul în sine. Întrucât oraşul este alcătuit din substanţe glorificate, care sunt mai degrabă legate de invizibilul şi ceresc decât de vizibil şi pământesc, acesta nu depinde *de* lumina fizică a soarelui. Astfel, este scris că „cetatea nu avea nevoie de soare, nici de lună, ca să o lumineze, căci slava lui Dumnezeu o *lumina* şi Mielul este lumina ei" (***Apocalipsa 21:23***). Această lumină care inundă oraşul ceresc emană din însăşi fiinţa Domnului Însuşi, care este văzut de Ioan ca „Mielul", căci Mireasa Noului Ierusalim şi alaiul ei sunt rodul direct al jertfei Sale în numele umanităţii păcătoase. Dar veţi observa că „slava lui Dumnezeu" este cea care *luminează* oraşul. Ca „Dumnezeu", Domnul este păzitorul oraşului şi al locuitorilor săi; prin urmare, El îşi oferă Slava pentru lumina sa. „Slava" este acea proiecţie de lumină sau substanţă vibraţională care poartă esenţa puterii Dumnezeirii pentru a îndeplini multe

© Biblioteca Spirituală

lucruri legate de împlinirea voinţei Sale. Întrucât tonul vibraţional al acestei substanţe glorioase poate varia foarte mult, ea poate fi nevăzută pentru pământeni sau poate fi proiectată în tărâmul vederii fizice. Poate fi mărită sau micşorată în dimensiune sau în gradul de penetrare sau poate fi segmentată astfel încât porţiunile să poată fi în locuri diferite pentru scopuri diferite, această glorie a fost cea care a coborât *asupra...*Muntele Sinai era văzut de poporul lui Israel ca un nor şi uneori ca foc (***Exod 19:9, 16, 24:15-18***). O parte din această substanţă glorioasă i-a călăuzit pe copiii lui Israel prin pustie şi care a locuit în interiorul şi pe tabernacol (Numeri 9:15-23). A fost văzută de profetul Ezechiel în legătură cu apariţia heruvimilor (Ezechiel 1:4-5). A umplut templul lui Solomon în ziua sfinţirii sale (***1 Regi 8:10-11***). A fost văzută de Ezechiel părăsind templul în zilele apostaziei lui Israel (***Ezechiel 10:18; 11:23***). A coborât *peste* Isus când a fost schimbat la faţă înaintea lui Petru, Iacov şi Ioan (***Matei 17:5***). Va face o apariţie vizibilă locuitorilor supravieţuitori ai pământului ca SEMNUL Fiului omului cu puţin timp înainte ca El să fie văzut în persoană (***Matei 24:30***). O parte din această substanţă glorioasă este împărtăşită fiecărui creştin sfinţit prin botezul cu Duhul încins, ilustrat prin coborârea norului glorios peste tabernacol (***Exod 29:43, 40:34***).

Această lumină glorioasă nu numai că va pătrunde şi va radia din Noul Ierusalim, ci va pătrunde şi în domeniul percepţiei fizice, în măsura în care va fi văzută de locuitorii pământului ca o lumină pe cer noaptea. Întrucât Ioan indică faptul că „neamurile celor ce vor fi mântuiţi vor umbla în lumina ei" (***Apocalipsa 21:24***), *vă* este dat să înţelegeţi că naţiunile care sunt unite în confederaţia Împărăţiei, cu guvernul Ierusalimului în frunte, nu numai că vor vedea emanaţia luminii sale, ci vor „umbla" în armonie cu supravegherea şi „lumina" sau înţelegerea spirituală, care vor fi oferite de oamenii glorificaţi care vor coborî din acel oraş ceresc pentru a păstori locuitorii pământului. Doar naţiunile din confederaţia Împărăţiei vor primi beneficiul deplin al acestei iluminări şi supravegheri spirituale. Alte naţiuni vor fi conduse ca şi cum ar fi cu un „toiag de fier" (***Apocalipsa 2:27).*** Cu alte cuvinte, întrucât nu se vor supune complet şi de bunăvoie la tot ceea ce este necesar pentru participarea deplină la Împărăţie, ele vor fi ţinute sub supraveghere şi reglementare constantă de către Ierusalimul de sus. „Nuiaua de fier" va fi abilitatea celor glorificaţi de a se arăta în carne şi oase şi de a da directivele necesare; având totodată puterea de a-i susţine dacă este necesar.

Ioan afirmă în continuare că împăraţii pământului îşi vor aduce slava şi cinstea în Noul Ierusalim (***Apocalipsa 21:24***). „Împăraţii" menţionaţi nu sunt oameni din carne şi oase, ci mai degrabă sfinţii glorificaţi care vor fi împăraţi şi preoţi care vor domni peste pământ (***Apocalipsa 5:10***). Numai ei vor avea acces la Noul Ierusalim de sus şi, prin urmare, numai ei îşi vor putea aduce slava în el. Întrucât mulţi dintre sfinţii glorificaţi vor fi ocupaţi cu plecări şi veniri, pentru a-şi îndeplini îndatoririle pe pământ, porţile cetăţii nu vor fi niciodată închise; căci nu va exista aşa ceva ca noaptea într-un tărâm care să nu depindă *de* lumina soarelui şi nici să nu fie afectat de condiţiile pământului. (***Apocalipsa 21:23, 25***).

[Râul şi pomul vieţii]

În interiorul sfintei cetăţi, lui Ioan i s-a arătat un râu de apă curată care izvora din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului (***Apocalipsa 22:1***). Da, există ceea ce s-ar putea numi „apă glorificată" în cetatea cerească. Există, de asemenea, copaci, flori şi alte tipuri de plante care corespund, pe planul ceresc, fenomenelor naturale de pe pământ. Astfel de obiecte de frumuseţe, însă, nu cresc din seminţe, aşa cum se întâmplă pe pământ. Ele sunt formate prin modelarea substanţei-material glorificate prin proiecţia gândului şi a emoţiilor şi sunt plasate acolo unde a stabilit maestrul designer. Fiecare sfânt din Noul Ierusalim va avea propria suită sau „conac" pe care să o modeleze şi să o modeleze conform dorinţei personale. Locurile de locuit, grădinile, pâraiele, copacii şi toate „peisajele naturale" pe care o persoană şi le-ar putea dori pot fi modelate: un fel de exteriorizare a frumuseţii interioare şi a trăsăturilor de caracter. Astfel, va exista o varietate infinită, la fel de diferită pe cât este fiecare persoană diferită, fără limită la gândirea creativă şi la dinamica sufletească interioară. O astfel de „capacitate creativă" va creşte în timp, pe măsură ce se dobândeşte pricepere şi pe măsură ce calităţile interioare ale fiecărui sfânt se conformează din ce

© Biblioteca Spirituală

în ce mai mult acelei perfecţiuni care intensifică producţia de tuburi de putere în curs de dezvoltare.

De o parte şi de alta a râului vieţii, Ioan a văzut pomul vieţii, purtând douăsprezece feluri de roade şi dând o recoltă proaspătă o dată pe lună (***Apocalipsa 22:2***). Acest pom este omologul ceresc al „pomului vieţii" care este oferit prin Hristos oamenilor păcătoşi pentru ca aceştia să poată trece de la moarte la viaţă. Fructele şi frunzele sale nu cresc ca la un pom pământesc, ci se formează treptat prin procese energetice încorporate în pom. Astfel de fructe sunt utilizate de locuitorii oraşului pentru a-şi intensifica propria producţie de energie în funcţionarea trupurilor lor glorificate. Ioan a văzut că frunzele pomului erau pentru vindecarea neamurilor (***Apocalipsa 22:2***). Aceasta proiectează cu siguranţă utilizarea acestui pom în domeniul pământesc şi fizic. Aşa cum se găseşte valoare medicinală în copacii şi plantele pământului, aşa este şi în arhetipul ceresc. Căci precum în cer, aşa este şi pe pământ. Căci ceea ce este pământesc este modelat după ceea ce este mai întâi în locurile cereşti. Întrucât frunzele dintr-un oraş ceresc nu sunt direct disponibile oamenilor pământeni, acea „*putere vindecătoare*" care este disponibilă prin intermediul lor trebuie canalizată prin sfinţii glorificaţi care slujesc pe pământ. Aşa cum vindecarea naturală vine prin mijloacele naturale ale remediilor produse de pământ, tot aşa vindecarea supranaturală vine din ceea ce este supranatural. Un sfânt glorificat va avea puterea de a vindeca un pământean prin substanţa vitală supranaturală conţinută într-o frunză din pomul vieţii.

Tronul

Veţi observa că pomul vieţii este alimentat de râul apei vieţii, iar apa izvorăşte din tronul lui Dumnezeu care este stabilit în Noul Ierusalim. „Tronul lui Dumnezeu" este, de asemenea, tronul Mielului (***Apocalipsa 22:1, 3***). Aici am prezentat natura divino-umană a Domnului Isus Hristos. Înainte de a fi întrupat în trup uman, ca puternicul YAHWEH, El era Dumnezeul sau „păzitorul" întregii creaţii pământeşti. Când S-a golit de Sine şi a luat chip de om, fiind întrupat în trup uman (***Filipeni 2:6-8***), puternicul TATĂL DUMNEZEU a preluat şi a devenit păzitorul activ al întregii creaţii pământeşti. Întrucât TATĂL DUMNEZEU L-a dat pe FIUL SĂU pentru răscumpărarea omenirii, Lui îi revenea *să* supravegheze şi să păzească în mod activ creaţia pe care FIUL SĂU era în proces de răscumpărare. Dar când răscumpărarea a fost finalizată, atunci FIUL Şi-a reluat rolul de DUMNEZEU asupra creaţiei pe care El o adusese la fiinţă iniţial şi pentru care S-a dat pe Sine în totalitate ca răscumpărător al omenirii. În rolul Său de mântuitor, El este înfăţişat ca „Mielul lui Dumnezeu" (***Ioan 1:29, 36, Apocalipsa 5:12***) şi până când ciclul răscumpărător principal este complet şi Împărăţia este pe deplin stabilită pe pământ, El va fi în continuare văzut ca Mielul. De aceea, tronul Său, punctul central Noul Ierusalim, este numit „tronul lui Dumnezeu şi al Mielului" (***Apocalipsa 22:1, 3***). El este atât DUMNEZEU (sau păzitorul), cât şi MIELUL (sau mântuitorul) creaţiei pământeşti. Şi astfel, El îi conduce pe locuitorii pământului atât ca Dumnezeu Creator, care a adus toate lucrurile în fiinţă (***Evrei 1:2, Ioan 1:3, 8, Coloseni 1:16***), cât şi ca Rege Mesia, un om glorificat din casa lui David (***Luca 1:32-33***).

Tronul pe care marele Yahweh-Isus îl va ocupa când Noul Ierusalim va deveni sediul domniei pământeşti nu este acelaşi cu cel pe care El stă acum . Tronul pe care El îl împarte acum cu Tatăl Său este în cerul cel mai înalt şi este punctul central nu numai al guvernării şi supravegherii pământului, ci şi al unui univers vast. Tronul Noului Ierusalim este cel pe care El îl va ocupa când acel oraş va coborî în stratosfera superioară a pământului, pe măsură ce Se va întoarce în putere şi mare glorie şi pe care a promis să-l împărtăşească cu biruitorii (***Apocalipsa 3:21***). Ca DUMNEZEU (sau păzitor) activ al vieţii pământeşti, Yahweh-Isus este acum reprezentat ca fiind la „dreapta" Tatălui (***Faptele Apostolilor 2:34, 7:55, Romani 8:34, Efeseni 1:20, Coloseni 3:1, Evrei 1:3***). Însă Tatăl cel Atotputernic, numit „Mărirea cea de sus" (***Evrei 1:3***), deşi nu este implicat activ în supravegherea treburilor pământeşti, este DUMNEZEU peste toate, chiar PĂSTRĂTORUL unui univers vast şi a miliardelor de copii spirituali aflaţi în diferite stadii de maturitate în dezvoltare. Dar pentru pământeni, Yahweh-Isus este singurul Creator, Dumnezeu şi Mântuitor. În afară de El nu există NICIUN ALTUL (care este „Dumnezeul" sau păstrătorul întregului pământ). Pentru ceea ce a fost adus în existenţă de şi prin El (***1 Corinteni 8:6***), El este

© Biblioteca Spirituală

responsabil (***Isaia 44:6, 43:11***).

[Compoziţia materialului]

Permiteţi-mi să vă vorbesc acum despre compoziţia sfintei cetăţi. Apostolului inspirat i s-a dat să vadă cetatea ca fiind „aur curat, asemenea *sticlei* curate" (Apocalipsa 21:18) şi i s-a părut „o piatră foarte preţioasă, asemenea unei pietre de iaspis, limpede ca cristalul" (Apocalipsa 21:11). Cetatea este construită din ceea ce s-ar putea numi „substanţe glorificate". Acestea sunt compuse din elemente care au trecut printr-un proces de transformare până când nu mai sunt grosiere şi dense precum substanţele pământeşti. Sunt fin atenuate şi „rafinate" până la apogeu, până când depăşesc limitele pur fizicului şi pământesc. Totuşi, sunt substanţe foarte reale; dar care şi-au luat existenţa pe un plan superior al fiinţei. Prin urmare, atunci când apostolul inspirat vorbeşte despre strada cetăţii de aur curat (***Apocalipsa 21:21***), el nu foloseşte doar o expresie figurativă. Dar aspectul pentru el nu era ca solidul de aur pământesc, ci mai degrabă translucid, asemănător *anumitor* tipuri de sticlă. Astfel, întregul oraş, un cub perfect de *2400 km*, la periferia sa exterioară, este făcut din aur pur (***Apocalipsa 21:16, 18***).

[Zidul şi porţile]

Înconjurând oraşul, Ioan a văzut un zid înalt de *65,8 m* (***Apocalipsa 21:17***) şi compus din pietre preţioase. Zidul avea douăsprezece pietre de temelie, fiecare preţioasă şi diferită, ornamentate în construcţie astfel încât să pară decorate (***Apocalipsa 21:14, 19-20***). În zid erau douăsprezece porţi; fiecare poartă era făcută dintr-o perlă, iar la fiecare poartă era un înger al Domnului (***Apocalipsa 21:12, 21***). Pe porţi erau scrise numele celor douăsprezece seminţii ale lui Israel, iar pe pietrele de temelie erau scrise numele celor doisprezece apostoli ai Mielului. (***Apocalipsa 21:12, 14***). Numele sunt astfel simbolice pentru adevărul că numai prin „poarta" acelei naşteri spirituale care face o persoană un israelit cu adevărat după „duh" (***Romani 2:28-29***) există o promisiune de intrare în cetatea cerească şi numai cei ale căror vieţi sunt rânduite şi întemeiate pe adevărul doctrinei apostolilor (***Faptele Apostolilor 2:42***) vor fi de fapt aleşi să intre în acea cetate atunci când aceasta va ajunge pentru prima dată să-şi ia locul în atmosfera pământului. Există multe alte adevăruri referitoare la zid, porţile şi temeliile sale, care nu *vă* vor fi dezvăluite în acest moment.

[Fără templu]

În timp ce Ioan examina interiorul oraşului, a spus: „Şi n-am văzut niciun templu în el, căci Domnul Dumnezeul Atotputernic şi Mielul sunt templul lui." (***Apocalipsa 21:22***). Un templu nu este necesar într-un oraş unde ceea ce reprezintă templul este prezent ÎN PERSOANĂ. Un „templu" este o reprezentare exterioară sau o manifestare a prezenţei Domnului printre cei care nu sunt pregătiţi să locuiască cu El în persoană. Sau, în sensul său din Noul Testament, „templul viu" al Domnului este alcătuit din toţi cei care sunt locuiţi de Duhul şi care sunt pregătiţi să locuiască cu Domnul în persoană. Astfel, ei manifestă prezenţa Lui invizibilă pe pământ. Dar când Domnul a pregătit un popor să locuiască cu El în persoană, atunci nu mai este nevoie ca El să fie reprezentat de un templu sau să locuiască spiritual într-un templu viu. El va locui personal, şi nu reprezentativ sau spiritual, printre sfinţii Săi glorificaţi; ei Îi vor vedea faţa şi numele Lui va fi pe frunţile lor (***Apocalipsa 22:4***). Faptul că numele Său este „pe frunţile lor" este un simbol al identificării lor complete cu El în domnia Sa Regală şi al împărtăşirii acelei vibraţii de putere necesare pentru rolul lor de a domni împreună cu El.

[Mai multe vor urma]

Mai sunt multe lucruri pe care *vi* le-aş dezvălui cu privire la ***Noul Ierusalim*** şi ***la epocile viitoare ale manifestării Împărăţiei pe pământ***. Cu timpul, acestea *vă* vor fi făcute cunoscute. *Noul Ierusalim va fi primul dintre multele oraşe care vor fi formate în locurile cereşti şi, în cele din urmă, plasate în împrejurimile pământului*. Acest lucru este ilustrat în scripturile Vechiului Testament prin oraşele levitice care erau situate în teritoriile tribale ale naţiunii Israel. Existau

© Biblioteca Spirituală

patruzeci şi opt de astfel de oraşe. (***Numeri 35:7***). Aceste oraşe au fost date leviţilor deoarece erau puse deoparte pentru slujirea Domnului şi nu aveau nicio moştenire în ţară împreună cu fraţii lor (***Deuteronom 10:8-9***). Chiar şi aşa, aceste oraşe levitice descriu oraşele special pregătite pentru cei care nu vor mai avea parte de Împărăţia pământească, ci vor fi fost glorificaţi şi vor sluji pe deplin *Domnului* în oraşele cereşti care înconjoară pământul. Va fi nevoie de ***multe epoci de progres în planul Dumnezeului vostru*** înainte ca toate aceste oraşe să fie formate şi pregătite pentru pământenii care vor „absolvi" tărâmul pământesc şi vor fi mutaţi în tărâmul ceresc, funcţionând în gloria fiilor lui Dumnezeu care se maturizează.

„De aceea, grăbiţi-vă [ ], *spune* Dumnezeul *vostru, ca să fiţi printre cei care vor fi primii părtaşi la cetăţile cereşti, fiind primiţi de Domnul în Noul Ierusalim când El va veni să fie „slăvit în sfinţii Săi"* (***2 Tesaloniceni 1:10***). Căci chiar acum, acel oraş se pregăteşte pentru coborârea sa în stratosfera superioară a pământului şi chiar acum se amenajează camere pentru cei care se pregătesc, fie că sunt ***cei din MIREASĂ***, care vor fi primiţi primii, la începutul perioadei necazului, fie cei *„**chemaţi la cina nunţii**"* (***Apocalipsa 19:9***), *devenind parte a grupului Miresei pentru a locui în sfânta cetate pentru veacurile viitoare. Grăbiţi-vă să auziţi glasul Dumnezeului vostru care vă cheamă să vă pregătiţi, căci cu siguranţă se grăbeşte timpul când ceea ce v-am dat să ştiţi va începe să se împlinească. Timpul tremură în balanţă. Cutremurările cerului care se apropie îşi măresc ritmul. Ascultaţi [ ] acum şi credeţi*, *spune* Domnul."

(Sfârşitul profeţiei).

VEŞMINTE PENTRU SLAVĂ ŞI FRUMUSEŢE

https://www.firstloveministry.com/Earls/booklets/vsa/vsa03.htm

„Să vă arăt", *zice* Domnul, *„ce se va ivi la sfârşitul acestui veac. Este chiar ceea ce citiţi în Cuvântul Meu. Şi ce spune?* «*Hristos a iubit biserica şi S-a dat pe Sine însuşi pentru ea, ca s-o sfinţească şi s-o curăţească prin botezul cu apă, prin cuvânt, ca să o înfăţişeze înaintea Lui o biserică slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă şi fără prihană*.» (***Efeseni 5:25-27***). *Ascultaţi acum glasul celui de-al Şaptelea Înger (Mesager) care vorbeşte. **Şapte este numărul bisericii Mele** - cei care au fost chemaţi din această lume şi s-au alăturat Mie; de aceea, vorbesc în puterea sau esenţa numărului Şapte celor care îmi vor auzi glasul şi vor deveni parte din ceea ce mă pregătesc să aduc la iveală. Căci timpul este acum şi toate lucrurile duc la venirea la iveală a acestei biserici glorioase*.

*Veţi observa că este **o biserică glorioasă** pe care Mi-o voi prezenta Mie Însumi; nu Mi-o voi prezenta Mie Însumi şi apoi o voi face glorioasă. Va fi glorioasă pe pământ înainte de a fi glorioasă în Ceruri. Permiteţi-mi, aşadar, să vă conduc la Cuvântul Meu şi să vă dezvălui tipul pe care l-am adoptat pentru a portretiza această biserică glorioasă.*

*Veţi deschide capitolul 28 din Exod şi acolo veţi vedea **Marele Preot** şi veşmintele care au fost făcute pentru el. Este scris că veşmintele erau „pentru slavă şi frumuseţe"* (***28:2***). *Ele au fost făcute special pentru ca Marele Preot să-mi poată sluji în slujba preoţească. Acum ascultaţi cuvântul Meu! **Veşmintele înfăţişează slava şi frumuseţea** care vor ieşi la iveală în biserica Mea în această zi din urmă, căci Marele Preot şi veşmintele sunt o imagine a ceea ce se va împlini într-un popor care a fost complet unit cu Mine. **Marele Preot** este un tip al întregului Trup al lui Hristos, atât Cap, cât şi membre. Împlinirea principală a slujirii Marelui Preot a fost realizată în persoana şi slujirea lui Isus Hristos: viaţa, moartea, învierea şi glorificarea Lui. Dar împlinirea completă trebuie să se manifeste în „**misterul**" Trupului Său - acel popor care va arăta slava şi frumuseţea Lui pe pământ şi apoi va fi unit cu El în Împărăţia cerească: care au fost făcuţi UNUL cu El în slujirea Sa preoţească; care sunt „mădulare ale Trupului Său, din carnea Lui şi din oasele Lui"* (***Efeseni 5:30***).

*Această unitate este înfăţişată în imaginea psalmistului despre untdelemnul de ungere care era turnat pe capul Marelui Preot şi se revărsa pe veşmintele sale. „Iată, ce bine şi ce plăcut este să locuiască fraţii împreună în unitate! Este ca untul de mare preţ de pe cap, care se revarsă pe barbă, pe barba lui **Aaron** şi se coboară până la poalele veşmintelor sale"* (***Psalmul 133:1-2***).

© Biblioteca Spirituală

Pentru a arăta că veşmintele gloriei şi frumuseţii cu care a fost împodobit Aaron reprezintă slujirea unei biserici glorioase pe pământ, aş vrea să vă atrag atenţia asupra ceremoniilor desfăşurate în marea Zi a Ispăşirii. Acolo veţi observa că Marele Preot, pentru a sluji dincolo de văl, care este un simbol al locurilor cereşti, s-a dezbrăcat de hainele sale frumoase şi s-a schimbat în haine de un alb curat din cap până în picioare (***Leviticul 16:4***). Aceste haine albe de in trebuiau purtate doar în slujirea sa de dincolo de văl, iar când aceasta era terminată, le scotea şi îşi punea hainele obişnuite (***Levticul 16:23***). Acum ce ilustrează aceasta? Prezintă faptul că, atunci când Trupul lui Hristos îşi va termina slujirea pe pământ, va avea loc o „*îmbrăcare*" a trupurilor schimbate şi transpuse, care nu vor mai fi carne şi sânge, ci carne şi oase (***Luca 24:39***). Astfel de trupuri sau haine sunt pentru cei care sunt complet îmbrăcaţi în inul alb al dreptăţii (***Apocalipsa 19:8, 14***). *În propriul lor tărâm ceresc natal, aceste trupuri schimbate strălucesc cu o lumină albă şi blândă. Dar iată tipul! Veşmintele de glorie şi frumuseţe făcute pentru Marele Preot din materiale albastre, purpurii, stacojii, aur şi pietre preţioase, erau destinate slujirii în Locul Sfânt din afara vălului, ilustrând condiţiile de pe pământ.* ***Prin urmare, o biserică glorioasă trebuie să iasă pe pământ înainte de intrarea dincolo de văl în locurile cereşti***.

[Îmbrăcămintea în detaliu]

Acum să examinăm fiecare dintre articolele de îmbrăcăminte sau de îmbrăcăminte cu care era îmbrăcat Marele Preot şi, făcând acest lucru, voi dezvălui ceea ce va ieşi la iveală în poporul ales de Mine. În primul rând, aş vrea să reţineţi că lui Moise i s-a poruncit să facă „veşminte sfinte" pentru Aaron (***Exod 28:2***) *şi că Moise a fost cel care a pus veşmintele pe Aaron în momentul consacrării sale* (***Leviticul 8:6-9***). *Şi aici este un dublu tip. Aşa cum Marele Preot era un tip, atât al lui Hristos, cât şi al Trupului Său, tot aşa Moise este un tip al lui Hristos şi o anumită parte din Trupul Său. Practic, veşmintele „****slavei şi frumuseţii****" portretizează prevederile lui Hristos în lucrarea Sa ispăşitoare şi răscumpărătoare, dar împodobirea sau aducerea la iveală a bisericii glorioase depinde şi de slujirea anumitor aleşi care alcătuiesc grupul lui Moise, spre deosebire de grupul lui Aaron.*

*Cine sunt aceştia care trebuie aduşi într-un loc de putere şi autoritate înainte de venirea la iveală a bisericii glorioase? Ei sunt „****fiii manifestaţi****" care se vor îmbrăca în nemurire şi nu vor mai fi supuşi morţii. Şi datorită slujirii lor împuternicite de Duhul Sfânt, ei vor fi folosiţi cu putere pentru a aduce restul Trupului lui Hristos într-un loc de unitate şi putere spirituală.* ***Va exista o manifestare dublă:*** *144.000 de sfinţi din primele roade vor fi înălţaţi luaţi la începutul perioadei necazului. Ei vor avea capacitatea de a apărea şi de a sluji sfinţilor rămaşi. Un grup mult mai mic se va îmbrăca în nemurire în trupuri fizice, rămânând pe pământ pentru a sluji într-un tărâm al puterii pentru a ajuta* ***la naşterea bisericii glorioase****. Deşi etapele iniţiale sunt chiar acum evidente în multe locuri, gloria deplină a bisericii nu va ieşi la iveală până când perioada necazului nu va începe.*

[Efodul]

Prima îmbrăcăminte menţionată în ordinea instrucţiunilor pentru confecţionare a fost ***efodul***. (***Exod 28:6-14***). Din perspectiva Dumnezeului *tău,* acesta era veşmântul de bază al Marelui Preot. Efodul era veşmântul exterior care acoperea partea superioară a corpului. Era cel mai decorativ element al îmbrăcămintei sale. Mai mult decât orice altceva, era semnul funcţiei sale. Efodul era făcut din două bucăţi de material pestriţ - din aur, albastru, purpuriu, stacojiu şi in fin răsucit - unite la nivelul umerilor şi trecute peste cap. Era prins în jurul corpului cu ajutorul unei cingători asemănătoare unui brâu, ţesută ca parte a veşmântului. O parte a efodului erau două pietre gravate, montate în filigrane de aur şi cusute *pe* veşmânt acolo unde se uneau umerii. (***Exod 28:9-12***). De asemenea, o parte integrantă a efodului era pieptarul judecăţii (***Exod 28:12-30***). Era făcut din acelaşi material pestriţ ca şi efodul. Materialul era împăturit de două ori, formând o pungă de aproximativ 24 cm pătraţi. Era fixat de efod în faţă, peste inimă, fiind legat cu lanţuri de aur în partea de sus. Lanţurile erau trecute prin inele de aur, care erau cusute pe marginile din partea de sus a fiecărei părţi a pieptarului şi prinse de filigrane pe umeri. Era fixat de efod în partea de jos cu panglici albastre. Panglicile erau trecute prin inelele de aur, care erau cusute pe marginile interioare din partea de jos a pieptarului şi legate de alte inele de aur cusute pe părţile laterale ale efodului, chiar deasupra brâului în formă de curea.

© Biblioteca Spirituală

Douăsprezece pietre, câte una pentru fiecare dintre seminţiile lui Israel, erau aşezate în incinte de aur şi ataşate pe partea din faţă a pieptarului, formând patru rânduri de pietre (***Exod 28:17-21***). Fiecare dintre pietre trebuia să aibă gravat *pe* ea numele uneia dintre seminţii. Cele două pietre de pe umerari trebuiau să aibă, de asemenea, gravate pe ele numele celor douăsprezece seminţii, câte şase pe fiecare piatră. O parte din funcţia Marelui Preot era să poarte aceste nume pe umeri şi *pe* inimă când intra în tabernacol ca să slujească înaintea Domnului. (***Exod 28:12, 30***). În interiorul incintei asemănătoare unei pungi a pieptarului erau plasate Urim şi Tumim, prin intermediul cărora Marele Preot obţinea răspunsuri directe de la Domnul Dumnezeu cu privire la treburile naţiunii. ***Urim*** şi ***Tumim*** erau obiecte speciale date lui Moise când era pe munte şi primea instrucţiunile pentru tabernacol şi preoţie. Ele au fost primite din mâna Domnului Dumnezeu, la fel ca tablele originale de piatră *pe* care erau scrise Cele Zece Porunci. Cele Zece Porunci erau preceptele fundamentale ale dreptăţii, care urmau să formeze temelia vieţii naţiunii; prin urmare, erau gravate pe pietre special pregătite. Urim şi Tumim, aflate în posesia Marelui Preot, ofereau mijloacele de îndrumare directă în aplicarea şi implementarea preceptelor fundamentale. Prin urmare, acestea erau un adaos important la tablele de piatră. Atunci când erau folosite de Marele Preot, acestea emiteau culorile de bază care formează lumina, în acelaşi mod în care o prismă refractă lumina soarelui şi o descompune în cele şapte culori primare. Însuşi cuvântul „***Urim***" înseamnă *lumină*. Nu era nevoie de lumină naturală pentru a folosi obiectele; lumina era în interiorul lor; dar trebuiau folosite împreună pentru a produce efectul indicat de numele „***Tumim***", care înseamnă **perfecţiune**. Cuvântul arată răspunsul fundamental sau primar primit pentru o aplicare şi implementare perfectă a Celor Zece Porunci. Nu exista nicio scuză pentru incertitudine. Gândul Domnului putea fi uşor primit cu privire la orice întrebare şi ar fi o „*descompunere*" perfectă a adevărului sau luminii date în Cele Zece Porunci. Aceste obiecte vor fi luate în considerare mai târziu, căci, din moment ce toate lucrurile referitoare la Marea Preoţie erau tipice şi au corespondenţa lor spirituală, nu este necesar să înţelegeţi exact cum au fost folosite Urim şi Tumim.

Întrucât efodul era veşmântul de bază al Marelui Preot, permiteţi-mi să vă arăt ce simbolizează. Toate veşmintele Marelui Preot ilustrează diverse aspecte ale tabernacolului uman care adăposteşte spiritul zămislit de Dumnezeu. Aşa cum tabernacolul ridicat în pustie era format din două părţi de bază: curtea exterioară şi incinta cortului, tot aşa există două părţi ale celui care adăposteşte spiritul uman: corpul fizic exterior şi corpul sufletesc interior. Contactul spiritului uman cu Spiritul Divin se face prin intermediul vehiculului sufletului. Sufletul participă la forţele vitale ale corpului fizic, dar este un vehicul mult mai fragil, sensibil la impresiile din lumea spirituală. Întrucât efodul era veşmântul care îi permitea Marelui Preot să comunice cu Divinitatea, acesta este un tip al sufletului creştinului născut din nou. Înainte ca sufletul să poată fi un mediu de comunicare cu Divinul, trebuie mai întâi curăţat de efectele întinatoare ale păcatului; acest lucru se realizează prin sângele lui Isus Hristos. Apoi, trebuie să fie infuzat cu viaţă divină, făcând posibilă orientarea forţelor sale spre Dumnezeu şi oferind mijloacele pentru restructurarea sa completă după asemănarea Fiului lui Dumnezeu. Un suflet cufundat în păcat este acordat în mod natural la influenţele vibratorii ale inamicului - Satana. Este extrem de susceptibil la impresiile de gândire şi la atracţiile dorinţelor forţelor malefice invizibile. Prin urmare, pentru a deveni un mediu pentru comunicarea divino-umană, trebuie să fie complet curăţat şi purificat, astfel încât să primească şi să accepte doar acele influenţe vibratorii care sunt înălţătoare şi edificatoare.

Vă voi vorbi despre fiecare parte a efodului şi a pieptarului care îl însoţeşte şi vă voi arăta semnificaţia ei tipică în ceea ce priveşte sufletul creştinului născut din nou. A fi „născut din nou" înseamnă a fi regenerat în interior prin sămânţa incoruptibilă a lui Hristos (1 Petru 1:23, Iacov 1:21), primind VIAŢĂ în suflet; şi făcând sufletul să devină un vehicul nemuritor pentru spiritul uman. În persoana nemântuită, care nu a primit VIAŢĂ prin Hristos, sufletul este supus morţii la fel ca şi trupul fizic (Ezechiel 18:20, Matei 10:28). Dar în persoana mântuită, sufletul a fost inundat de viaţă veşnică, iar în cazul morţii trupului fizic, sufletul devine atunci un corp funcţional sau un vehicul pentru spirit în tărâmurile cereşti. Acum, puterile sau funcţiile sufletului, care constituie

© Biblioteca Spirituală

omul o personalitate vie în lumea obiectivă, pot fi folosite fie independent de Dumnezeu, fie în supunere faţă de mintea şi voinţa lui Dumnezeu. Scopul acestui cuvânt de revelaţie este de a arăta cum sufletul devine acordat la viaţa şi conştiinţa divină, devenind nu mai un vehicul pentru auto-exprimare, dominat de necurăţie prin puterile întunericului; ci un vehicul pentru exprimarea însăşi naturii şi fiinţei Hristosului lui Dumnezeu.

După curăţirea iniţială a sufletului prin sângele lui Hristos şi primirea VIEŢII prin sămânţa incoruptibilă, în suflet se stabileşte un punct de contact care devine un conductor pentru ca Duhul lui Dumnezeu să curgă pentru a energiza şi a înălţa. De asemenea, întrucât „sămânţa" care a fost altoită în suflet provine din trupul glorificat al Fiului lui Dumnezeu, ea conţine toată esenţa naturii şi fiinţei Sale şi astfel devine un „vârtej al perfecţiunii" pentru restructurarea completă a ţesăturii sufletului după asemănarea Sa. Prin urmare, Cuvântul Viu (sămânţa altoită - Hristosul din interior) şi Duhul (Duhul Sfânt) lucrează împreună pentru a ţese şi a lustrui cu „lucruri iscusite" (Exod 28:6) „efodul" sau veşmântul sufletesc al creştinului născut din nou. Materialul de bază pentru efod era inul fin. Acest in fin este un simbol al neprihănirii lui Isus Hristos (Apocalipsa 19:8), care este împărtăşită sufletului prin Cuvânt şi Duh (1 Corinteni 1:30, 11 Corinteni 5:21, Romani 8:4). Sufletul este „făcut neprihănit" numai prin Hristos; nu există altă cale. Neprihănirea lui Hristos, care este atribuită mai întâi celor care cred în lucrarea Lui ispăşitoare, făcându-i să fie îndreptăţiţi gratuit prin harul Său (***Romani 3:22-24, 4:5-11, 22-25***), trebuie ulterior să fie împărtăşită şi „ţesută" ca parte integrantă a ţesăturii sufletului.

Alte elemente trebuie, de asemenea, „ţesute" în ţesătura sufletului, aşa cum este indicat de inul fin completat cu aur, albastru, purpuriu şi stacojiu (***Exod 28:6***). „Aurul" reprezintă caracterul încercat şi dovedit, care vine doar prin creuzetul experienţei, deoarece harul lui Hristos, lucrând prin intermediul Duhului Sfânt, face ca cineva să se ridice deasupra ispitei, presiunilor şi diferitelor încercări de foc, ţesând în frumuseţea statorniciei, răbdării şi credincioşiei, fără amărăciune, mânie sau întoarcere (***Romani 5:3-5, Iacov 1:2-4, 1 Petru 1:6-8, Evrei 10:35-39***). Albastrul din efod este un tip de aspiraţii cereşti: ceea ce îl face pe cineva să-şi îndrepte mintea *spre* lucrurile de sus, unde Hristos stă la dreapta lui Dumnezeu Tatăl (***Coloseni 3:1***). „Gândirea" este o funcţie importantă a puterilor sufletului. Capacitatea creativă a minţii poate determina în mare măsură urzeala şi bătătura texturii sufletului. Prin puterea lui Hristos înviat dinlăuntrul nostru, mintea trebuie să fie înviorată la domnia prezentă a lui Hristos ca Domn peste întreaga fiinţă, făcând ca toate gândurile noastre să fie centrate în realitatea continuă a prezenţei Sale, astfel încât nimic nu să fie văzut în afară de lucrarea Sa providenţială. Dacă acest concept poate fi inculcat şi practicat zilnic, mintea va fi reînnoită continuu, iar viaţa transformată, permiţând „albastrului" aurei cerului să devină o parte integrantă a frumuseţii sufletului (***Efeseni 4:23, Romani 12:2***). Purpuriul din efod este o imagine a gloriei supreme a celui care urmează să fie rege-preot cu Hristos, să domnească şi să domnească împreună cu El în Împărăţia Sa (***Apocalipsa 5:10, 20:6***). Strâns legată de aceasta şi indispensabilă este stacojiul iubirii sacrificiale; dorinţa de a te dărui totul Mântuitorului în devoţiune şi ascultare. Căci numai dragostea revărsată Îi permite Duhului Sfânt să „*împletească*" aceste calităţi care participă la stacojiul şi purpuria „*preoţiei împărăteşti*" şi la frumuseţile maturizării filiaţiei.(***1 Ioan 3:16***)

[Mantaua Efodului]

Înainte de a analiza mai departe semnificaţia tipică a efodului, trebuie luate în considerare veşmintele aferente. Imediat sub efod se afla un veşmânt cunoscut sub numele de „*manta efodului*" (***Exod 28:31-35***). Era făcută complet din material albastru. Se punea peste cap, la fel ca şi efodul, oferind o acoperire completă pentru partea superioară a corpului şi ajungând până sub genunchi. Deoarece era o acoperire mai completă decât efodul, se putea vedea unde cobora peste braţele superioare sub formă de mâneci scurte şi unde ajungea sub efod, în partea de jos. Fiind dintr-un material mai grosier decât efodul, complet de aceeaşi culoare şi neîmpodobit, este un tip al corpului fizic care este învelişul exterior sau „veşmântul" pentru spiritul uman în lumea obiectivă. Acest lucru ar putea fi dificil de înţeles, deoarece era purtat sub efod. Dar veşmintele Marelui Preot sunt văzute...din punctul de vedere al contactului şi comunicării cu Dumnezeu; iar instrumentul principal care primeşte şi transmite impulsuri de gândire şi devine sensibilizat la

© Biblioteca Spirituală

conştientizarea Spiritului şi la lucrările Spiritului, fiind modelat şi împodobit cu însăşi frumuseţea şi caracterul lui Isus Hristos, este acel vehicul sau corp extrem de fragil numit suflet. Sufletul interpătrunde corpul fizic şi formează o substanţă de legătură între spiritul uman şi corpul fizic. Deoarece consistenţa sa are o textură fin atenuată, permite spiritului care locuieşte în el să se „aşeze" sau să ia contact în corpul fizic şi să folosească corpul fizic ca vehicul expresiv în lumea obiectivă. De asemenea, datorită naturii sale extrem de fragile, sufletul este foarte sensibil la impresiile făcute asupra sa, la fel ca un instrument de înregistrare sensibil; astfel, sentimentul şi răspunsul funcţionează prin intermediul sufletului, primind şi emiţând reacţii şi atitudini mental-emoţionale. El devine atunci suma şi substanţa naturii sau personalităţii unei persoane; şi, de asemenea, în ţesătura sa este ţesută esenţa caracterului cuiva. Întrucât frumuseţea şi podoaba veşmintelor Marelui Preot se aflau în efod şi nu în haina efodului, aceasta ilustrează prin tip că preotul creştin din Trupul lui Hristos trebuie să manifeste frumuseţea vieţii şi caracterului lui Hristos din omul interior al inimii sau sufletului şi nu să fie preocupat în primul rând de podoaba omului exterior sau fizic (vezi ***1 Petru 3:3-4***). De asemenea, întrucât efodul era purtat pe dinafară şi frumuseţea lui se vedea, în timp ce haina efodului era sub el şi doar parţial vizibilă, aceasta ilustrează adevărul că ceea ce alţii ar trebui să „*vadă*" şi să fie conştienţi este frumuseţea şi slava lui Hristos din interior, strălucind în expresia unui suflet complet remodelat şi modelat după asemănarea Lui, mai degrabă decât înfăţişarea exterioară sau exterioară a omului fizic.

În jurul tivul robei efodului erau cusute replici de rodii din albastru, purpuriu şi stacojiu. Între rodii erau aşezaţi clopoţei de aur, meniţi să scoată un sunet în timp ce Marele Preot slujea înaintea Domnului în Locul Sfânt (***Exod 28:33-35***). Rodiile sunt un tip de rodnicie datorită numeroaselor lor seminţe. Întrucât se aflau pe robea efodului, ele indică acel „fruct" sau sământă care este generată de forţele vitale din corpul fizic. Doar o mică fracţiune din miliardele de celule seminţe produse în corpul unui bărbat normal sunt folosite vreodată pentru a concepe copii. Prin urmare, ar trebui să fie evident pentru toţi că există un alt scop pentru această sământă. Este dincolo de scopul acestui „cuvânt" să detalieze pe deplin funcţia şi scopul ascuns al acestei seminţe a vieţii, dar în era viitoare a fiilor lui Dumnezeu care se manifestă, aceasta va deveni o cunoaştere comună. Şi chiar şi în etapele finale ale acestei epoci, cei care vor intra pe deplin în gloria slujirii preoţeşti a lui Hristos pe pământ vor ajunge să cunoască misterele implicate. „Misterul" rodiilor este strâns legat de clopoţeii de aur care alternau între ei pe tivul robei efodului. Aurul este un simbol al Duhului şi al lucrurilor divine. Clopoţeii, funcţionând în timp ce Marele Preot slujea înaintea Domnului în Locul Sfânt, indică, prin simbol, că toate forţele vitale trebuie canalizate către „aurul" Duhului, „*ca să nu moară*" (***Exod 28:35***). Cu alte cuvinte, aceasta este cheia <u>*nemuririi*</u> în trup omenesc. În Locul Sfânt, ÎN AFARA vălului, Marele Preot slujea cu aceste veşminte - cu rodiile şi clopoţeii. Astfel, ele descriu un secret pentru cei care vor intra în plenitudinea lucrării răscumpărătoare a lui Hristos în timp ce se aflau încă pe pământ în trupuri de carne şi sânge. Chiar şi Domnul Isus a făcut aluzie la acest mister, aşa cum este consemnat în ***Matei 19:12***.

[Tunica]

După ce am analizat roba efodului, permiteţi-mi să vă arăt acum semnificaţia tipică a acelei haine care se afla sub ea, lângă corpul Marelui Preot. O tunică albă, ţesută din in fin, care acoperea întregul corp, atât superior, cât şi inferior, era pusă mai întâi pe Marele Preot. Peste aceasta se purta roba efodului, iar apoi se punea efodul în sine la urmă. (Exod 28:39, 29:5). Tunica ajungea până la picioare şi acoperea şi braţele cu mâneci lungi şi strâmte. Era suficient de mare pentru a atârna lejer pe corp, dar era încingută de corp prin intermediul unei cingători special confecţionate, decorate cu diverse culori. V-am arătat deja cum efodul reprezintă sufletul creştinului născut din nou, iar roba efodului corpul fizic. Formând o legătură între sufletul extrem de fragil şi corpul de carne, este ceea ce este cunoscut sub numele de „sistem nervos autonom". Diferiţii nervi şi ganglioni nervoşi sunt reprezentaţi de firele de in fin răsucit din care era ţesută tunica. Acest sistem nervos auto-acţiune, cu sistemele sale simpatice şi parasimpatice, determină organismul fizic să răspundă şi să reacţioneze la dorinţele, sentimentele şi emoţiile care apar ca urmare a puterilor sufleteşti rezidând în interior. De aceea este atât de important să avem atitudinile mental-emoţionale corecte în orice moment. Puterea sufletului de a afecta starea

© Biblioteca Spirituală

corpului fizic este mare. De exemplu, furia care apare în suflet are efectul asupra anumitor organe din corpul fizic, fiind activate prin stimularea sistemului nervos simpatic. Astfel, o mare varietate de emoţii negative şi distructive şi sentimente înrădăcinate pot slăbi foarte mult funcţionarea normală a corpului şi îl pot face mult mai susceptibil la incursiunile organismelor prădătoare, care sunt mereu gata să profite de zonele de slăbiciune ale corpului fizic. Inul fin răsucit al tunicii, care acoperea întregul corp al Marelui Preot,este o imagine potrivită a fibrelor nervoase fine şi delicate care acţionează ca un sistem de comunicare în întregul corp. Nicio persoană nu poate sluji în mod adecvat şi eficient ca preot creştin în slujba Domnului fără o influenţă sănătoasă a puterilor sufleteşti asupra corpului fizic. Acest lucru se întâmplă doar atunci când Hristosului din interior i se permite să controleze şi să direcţioneze toate procesele mentale şi emoţionale în canale care vor înălţa spiritual şi vor spori fluxul vieţii Spiritului pentru a accelera corpul fizic prin intermediul sistemului nervos simpatic. Altfel, reacţiile stimulilor mental-emoţionali asupra corpului vor fi distructive şi dăunătoare.

Deşi tunica în sine era în întregime din in alb, brâul cu care era încinsă era decorat cu broderie de diferite culori. Aceasta este, din nou, menirea de a ilustra relaţia tipică dintre tunică şi efod, căci efodul era pestriţ cu aceleaşi culori. Cu alte cuvinte, efodul, sau sufletul, este strâns legat de tunică, care reprezintă sistemul nervos autonom. Prin intermediul acestui sistem, sufletul afectează corpul de carne, sau roba efodului, care era purtată între efod şi tunică. Nu vedeţi, poporul Meu, că slujirea preoţiei implica *omul în întregime?* Scopul Meu este ca să existe o relaţie perfectă între funcţiile sufletului (*facultăţile mental-emoţionale*) şi corpul fizic. Căci numai atunci corpul fizic poate fi un vehicul perfect sănătos pentru slujirea preoţiei a sfinţilor Mei. Nu vă gândiţi că trupul fizic a fost creat pentru a fi supus morţii. Este o parte necesară a omului total în slujba Dumnezeului său. Răscumpărarea sa completă este o parte necesară a planului Meu total pentru om, iar răscumpărarea prevede relaţia şi funcţionarea perfectă atât a corpului, cât şi a sufletului.

[Pieptrarul]

Acum să privim mai atent la „*pieptarul judecăţii.*" Aaron trebuia să „poarte neîncetat judecata copiilor lui Israel pe inima sa, înaintea Domnului" (***Exod 28:30***). Aceasta se făcea prin intermediul celor douăsprezece pietre preţioase *pe* care erau gravate numele celor douăsprezece seminţii (***Exod 28:21***). În primul rând, aceasta ilustrează sentinţa judecătorească pe care Isus Hristos, adevăratul Mare Preot, a luat-o *asupra* Sa pentru ca cei care cred în El să poată fi liberi. Faptul că Marele Preot le poartă în mod continuu *pe* inimă portretizează mijlocirea continuă a lui Isus Hristos la dreapta Tatălui (***Romani 8:34, Evrei 7:25***). Dar există o altă semnificaţie aplicată vieţii preotului creştin. Pietrele preţioase sunt tăiate pentru a reflecta frumuseţea luminii pe măsură ce aceasta îşi aruncă razele în diferitele formaţiuni de culoare - făcând ca fiecare piatră să strălucească cu propriile sale caracteristici unice. Aşa cum fiecare piatră de pe pieptar era gravată cu numele uneia dintre seminţiile lui Israel, aceasta ilustrează faptul că fiecare piatră este un tip al unei caracteristici sau virtuţi particulare care trebuie împărtăşită şi „gravată" în însăşi structura sufletească a fiecărui israelit adevărat. Astfel de „pietre preţioase" vor reflecta frumuseţea însăşi a vieţii lui Isus Hristos, care umple fiinţa interioară a fiecărui creştin sfinţit prin Duh. Semnificaţia tipică şi spirituală a fiecărui trib şi a fiecărei pietre ar trebui să fie împlinită în viaţa interioară a fiecărui creştin care doreşte să intre în slujirea preoţiei depline a lui Isus Hristos. Căci fiecare parte a podoabei Marelui Preot este o reprezentare a ceea ce poate deveni o parte integrantă a vieţii şi experienţei creştinului.

[Urimul şi Tumimul]

În interiorul pliului asemănător unei pungi al pieptarului judecăţii se aflau ***Urimul*** şi ***Tumimul***. *V*-am arătat deja că acestea erau obiecte date lui Moise prin care Marele Preot putea discerne gândul Domnului cu privire la aspecte specifice legate de aplicarea şi implementarea Celor Zece Porunci. Dar care este semnificaţia lor antitipică în viaţa preotului creştin? Pieptarul judecăţii, cu ***Urimul*** şi ***Tumimul*** său, era o parte integrantă a efodului. *V* -am arătat deja că efodul este un tip al sufletului regenerat al creştinului născut din nou. Un astfel de suflet a fost „*acordat*" la conştiinţa divină şi, dacă este păstrat liber de influenţele contaminante, este din ce în ce mai

© Biblioteca Spirituală

sensibil la comunicarea din partea Duhului Domnului. În aspectele sale de bază sau fundamentale, această comunicare este primită sub formă de impresii, discernământ spiritual, vise şi conştientizare spirituală a experienţelor parabolice, care fac parte din supravegherea providenţială zilnică a fiecărui creştin. Acesta este preotul creştin cu efod în timp ce slujeşte Domnului şi *în timp ce primeşte de la Domnul comunicare transmisă prin glande şi sistemul nervos simpatic în suflet sau conştiinţă interioară*. La această comunicare de bază se pot adăuga Urim şi Tumim. Aceasta implică o sensibilitate sporită la vocea Domnului, care vorbeşte mai specific şi nu în impresii generale.

O astfel de sensibilitate crescută este produsă mai întâi de ***Urim***, care înseamnă lumină. „***Lumina***" este albul crescut, sau puritatea, corpului sufletesc, plus ajustarea prin intervenţie divină a anumitor „*cordoane*" interne care fac posibilă „*intensificarea*" recepţiei în organismul uman la o intensitate mai mare. Astfel, capacitatea de a se „*acorda*" la razele de lumină care transmit „*vocea Domnului*" către cei care au intrat în posesia „*Urimului*" este mult sporită. „*Urimul*" intră în funcţiune iniţială atunci când un creştin se supune operaţiunilor Duhului Sfânt în ceea ce este cunoscut sub numele de botezul Duhului Sfânt în flăcări. Dar majoritatea creştinilor sunt atât de lamentabil ignoranţi în ceea ce priveşte adevărata natură şi scopul botezului Duhului Sfânt şi atât de prost învăţaţi despre cum să-şi menţină sfinţirea Duhului, permiţând sufletului să fie ferit de influenţele pângăritoare, încât primesc puţin beneficiu de pe urma operaţiunii spirituale a „Urimului" din interior.

Comunicarea supremă din partea Domnului poate fi experimentată doar atunci când ***Tumimul*** lucrează şi cu ***Urimul***. ***Tumimul*** înseamnă perfecţiune sau completitudine. Intră în acţiune *în organismul uman doar după intrarea în nemurire*. Atâta timp cât mortalitatea lucrează în corpul fizic, nu poate exista perfecţiune supremă în viaţa preotului creştin. Nici el nu poate sluji pe deplin *Domnului* în podoaba antitipică a preoţiei. „***Tumimul***" care funcţionează în interior provoacă anumite schimbări în sistemul glandular, permiţând nemuritorului să fie acordat la undele vibraţionale şi impulsuri care nu se află în raza de acţiune a muritorului. Astfel, nemuritorul nu numai că „*aude*", ci şi „*vede*" ceea ce muritorii nu pot. Există nu numai o recepţie sporită a impulsurilor vibratorii care transmit cuvintele Domnului către conştiinţa interioară, dar există şi deschiderea unui tărâm complet nou al percepţiei vizuale, deoarece impulsurile vizuale nevăzute anterior transmit receptorilor nou configuraţi o gamă vastă de formaţiuni de culoare emanate din interiorul sufletelor oamenilor. De aceea se spune despre Isus că „*El îi cunoştea pe toţi oamenii şi nu avea nevoie ca cineva să mărturisească despre om, căci ştia ce era în om*" (***Ioan 2:24-25***). Isus a umblat pe pământ ca un nemuritor şi putea vedea formaţiunile de gândire şi tiparele emoţionale care apăreau în tonuri de culoare vibratoare. Astfel de formaţiuni şi tipare variază foarte mult, de la extrem de urâte şi groteşti la foarte frumoase. Astfel, „***Tumimul***" adăugat la „***Urimul***" din nemuritor face posibil un tărâm al experienţei şi al slujirii mult dincolo de cel al muritorului.

[Pietrele cu nume tribale]

Mai există o parte a Efodului care trebuie dezvăluită în împlinirea sa antitipică: pietrele *pe* care erau gravate numele triburilor lui Israel şi care erau fixate pe umerii efodului. Erau două pietre şi fiecare trebuia să aibă gravate şase nume de triburi. (***Exod 28:9-11***). Aaron trebuia să poarte aceste nume înaintea Domnului *pe* cei doi umeri ai săi, ca aducere aminte. (***Exod 28:12***). În simbolismul biblic, umărul reprezintă puterea. (***Isaia 9:6***). Marele preot care poartă triburile lui Israel *pe* umerii săi este o imagine a puterii susţinătoare a lui Isus Hristos, adevăratul Mare Preot, în împărtăşirea vieţii şi puterii Sale divine tuturor celor care se folosesc de harul Său. În împlinirea sa individuală în preotul creştin, pietrele gravate pe umeri sunt un tip al harului biruitor oferit prin puterea sau puterea umplerii Duhului Sfânt. Această „plinătate" este portretizată prin gravarea tuturor numelor de triburi pe cele două pietre de umer. Pietrele de pe umeri şi pietrele din pieptar erau conectate simbolic prin intermediul lanţurilor de aur care erau fixate de monturile pietrelor de pe umeri şi se strecurau prin inele de aur ataşate la marginile pieptarului. Astfel conectate, ambele seturi de pietre indică dubla lucrare a Duhului în regenerare şi împărtăşire. Pietrele din pieptar sunt în mod special indicative pentru lucrarea de regenerare,

© Biblioteca Spirituală

iar pietrele aşezate *pe* umeri sunt reprezentative în mod special pentru împărtăşirea care vine în momentul botezului cu Duhul Sfânt.

[Mitra]

Ultima parte a veşmintelor Marelui Preot care trebuie luată în considerare este podoaba capului, cu placa sa de aur gravată cu cuvintele „Sfinţenie Domnului". (***Exod 28:36-37***). Podoaba capului, sau mitra, era făcută din in fin pentru a înfăţişa totalitatea dreptăţii lui Isus Hristos, care „împodobeşte" preotul creştin, controlând fiecare aspect al fiinţei sale, inclusiv mintea. Placa de aur cu gravarea sa este simbolică pentru o lucrare specială a harului divin în pregătirea celor care urmează să vină cu o slujire care se referă la Cuvântul care este „pecetluit" în interior, pentru ca mintea lui Hristos să poată curge prin ea pentru a sluji VIAŢĂ. „Aurul" plăcii semnifică o lucrare divină a Duhului prin care „sfinţenia" sau separarea *faţă de* Domnul este pe deplin realizată, pentru ca mintea să poată fi un canal deschis pentru Cuvântul viu al Domnului. Acest lucru este simbolizat de faptul că placa de aur curat era întotdeauna *pe* fruntea Marelui Preot (Exod 28:38). Tot aşa trebuie să fie pecetluiţi şi slujitorii lui Dumnezeu pe frunţi, pentru a fi pregătiţi pentru o slujire în puterea Cuvântului viu (***Apocalipsa 7:2-3***).

„Aţi văzut acum, poporul meu, cum trebuie să vă îmbrac în veşminte de frumuseţe şi glorie, ca să fiţi gata să-mi slujiţi . Chiar acum îmi aduc poporul la o înţelegere mai profundă a ceea ce a fost parţial ascuns sau voalat, dar care acum trebuie revelat. Mai sunt multe de făcut cunoscute cu privire la slujirea preoţiei sfinţilor mei pe pământ şi, pe măsură ce *sunteţi capabili să primiţi, vi* le voi revela . De aceea, *vă chem să vă* faceţi complet disponibili *lucrării* Cuvântului şi Spiritului meu, ca să *puteţi* fi pe deplin împodobiţi pentru marea recoltă a timpului sfârşitului care vine. Lăsaţi-mă să împlinesc în *voi* tot ceea ce este înfăţişat în veşmintele Marelui Preot. Tot aşa veţi *fi* folosiţi pentru gloria mea în zilele care vor veni."

(Sfârşitul profeţiei).

Descărcaţi cărţi spirituale gratis din – „*Noua Revelaţie a lui Isus Hristos*"

Sursa: https://archive.org/details/@noua_revela_ie_a_lui_iisus_hristos

© Biblioteca Spirituală